

ΜΕΙΟΝ-6

περιοδικό τέχνης κι ευγενών αισθημάτων

Σώστε το
Φεστιβάλ
Κερκυρας!

Κερκυρα
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1986

ΑΡΧ. 130

BOOM !! --> AGAIN

Αυγούστος... 1η Αυγούστου καθισμένη ακριβώς πίσω από τον οδηγό του λεωφορείου... Αποθανατίστε αυτή την σκηνή και μετά ξαπλώστε στην είσοδο ενός κοσμηματοπωλείου. Σκεφτείτε το μέλλον, τα σφραγισμένα μάτια των γυναικών των Βρετανών, των αυτοσχέδιων ποιητών... Δαγκώστε δυνατά, λιγάκι κάτω από τη μέση και δεξιά, τις γυναίκες που ξεχνάνε την ελληνιστική τους παράδοση. Τέλος φορέστε άρωμα HONORÉ DE BALZAC κι αναζητήστε την απελπισία των ανθρώπων εκείνων που αντιγράφουν τη μόδα και σπουδάζουν ξένες γλώσσες. (Όχι, αυτούς μην τους αποθανατίσετε!)

Κυκλοφορείστε τα βράδια μέσα στην πόλη, ανακαλέστε αλλόκοτες ιστορίες από την παιδική σας ηλικία και αρχίστε να ονειρεύεστε όρθιοι.

Υ.Γ. ■■■ Η Δευτέρα παρουσία αναβάλλεται για το μέλλον! Ξημερώματα 2ας Ιουλίου περιμέναμε κι εμείς (με λίγο τρακ βέβαια) ν' αποδημίσουμε σε τόπους χλοερούς και Καζαμπλανκικούς... Όμως, τίποτα. Πάλι μας τη φέρανε!

Υ.Γ. 2 ■■■ Ας είναι... Μην χάνετε όμως το ηθικό σας...
THE NEXT TIME:
"IN LIKE FLYNN".

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΜΕΙΟΝ-6

περιοδικό Τεχνης κι Ευγενων Αισθηματων

Νο 6 • Αυγουστος 1986 • Εν Κερκύρα •

Αρχ. 130

Τί περίεργο πράγμα όμως κιαυτή η "διανόηση", η "πνευματικότητα", όπως τήν αντιλαμβάνεται ο μέσος "σοβαρός" και "μορφωμένος" Νεοέλληνας!

Όπου όλα πρέπει να σερβίρονται με μιά αγέλαστη, πλήν στοχαστική, γκριμάτσα. Όπου πρέπει να κοπτώμεθα υπέρ τής διατήρησης τών Παραδόσεων (όλοι, κουτσοί, στραβοί, στόν Άγιο Παντελεήμονα) και να διατυμπανίζουμε σε κάθε ευκαιρία τόν ρόλο τών (βρουκολακισμένων πιά) προγόνων μας ως εκπολιτιστών και φωταγωγών τής Υψηλίου! Όπου πρέπει να γράφουμε πράγματα βαρύγδουπα πού δέν διαβάζει κανείς, να λέμε πράγματα περισπούδαστα, πού δέν καταλαβαίνει κανείς και ΠΡΟΠΑΝΤΩΝ να κυκλοφορούμε τήν σκουντούφλικη δυσκοιλιότητά μας περνώντας την για στοχασμό κι ενατένιση.

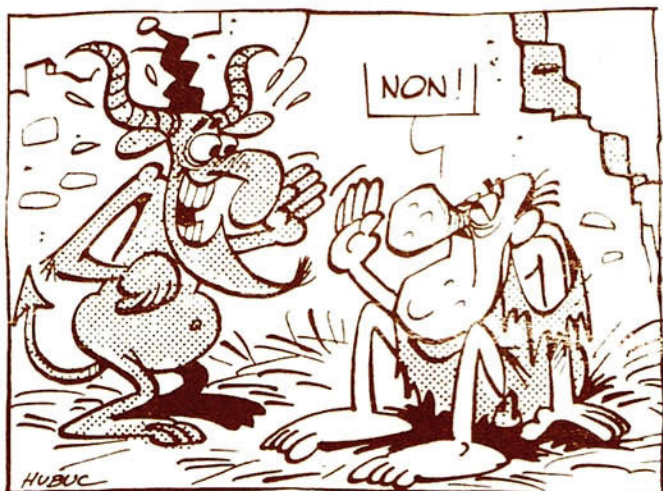
Και κάπου εκεί, αποποιηθήκαμε τό χαμόγελο ως μή σοβαρόν συμπτώμα και τόν ξάστερο λόγο ως κατανοητόν είδος κι επομένως κατώτερο.

Βέβαια, στόν 21ο Αιώνα θά μπορούμε όλοι, θέλουμε δέν θέλουμε. Τό ζήτημα είναι να τό πάρουμε είδηση πρίν φύγει κι αυτός ανεπιστρεπτί.

Εκδότης - Διευθυντής : Πάνος Περιστερης, Ανω Γαρούνα - Κέρκυρα
Σύνταξη : Μάρα Βλάχου, Νίκος Λούβρος, Πάνος Κολιόπουλος
Γραφείο Καναδά : Σπύρος Πιέρρης
Ειδικός ανταποκριτής : Θάνος Μιχαλάς
Λογοκρισία : Νίκος Λούβρος
Καλλιτεχνική επιμέλεια : Πάνος Κολιόπουλος
Τύποις : Σπύρος Μουραμούρης, Ναυσικάς 9, τηλ: 22752, Κέρκυρα
Συνεργασίες-Επιστολές: Γκύλφορ & Νικάνδρου 18, Κέρκυρα 49100
Κεντρική Διάθεση: Γκύλφορ & Νικάνδρου 18, τηλ: 42800, Κέρκυρα

εσείς από μικρόβια πώς πάτε;

Κάποια μέρα απ'αυτές πού μάς πιάνει ο οίστρος ο γνωστός, ξεπεζέψαμε σέ μιά εσολή ψάχνοντας γιά κρυμένες αλήθειες, κρυμένους ανθρώπους από τά όματα τών άλλων καί γενικώς γιά κρυμένα πράγματα.

Καί πράγματι, καθόλου άσκοπος ο περίπατος.

Βρεθήκαμε μπροστά σ'ένα σπίτι παραδοσιακό, χωριάτικο μέ τρείς ορόφους. Δέν είχαμε ξανακούσει νά γίνεται λόγος γιαντό ποτέ. Φανταστείτε λοιπόν τί δημοσιογραφική περιέργεια μάς κατέλαβε. Κάναμε τόν γύρο τού φράχτη, μήπως καί βρούμε κάποιο άνοιγμα, αλλά κάπου εκεί, στήν μέση τής διαδρομής μάς σταϊήτησε ένας κύριος.

Μάς Καλημέρισε καί μάς ρώτησε τί είμαστε κι από πού ερχόμαστε γενικώ.

Αραδιάσαμε τίς ιδιότητές μας ο καθένας, εκτός τής δημοσιογραφικής (καθόσον ύποπτη) καί ρωτήσαμε μέ τήν σειρά μας τί είναι αυτό τό σπίτι, τίνος καί πού βρισκόμαστε.

Μάς είπε ότι είναι μιά καινούργια πρότυπη κρατική πανσιόν πού φιλοξενεί σχεδόν δωρεάν ανθρώπους πού, λόγω ειδικών συνθηκών θεωρούνται πλέον μή παραδεκτοί κι επομένως παράτεροι από τό υπόλοιπο κοινωνικό σύνολο.

Σκεπτήκαμε, σχεδόν ταυτόχρονα όλοι, πώς αυτό τό συμπαθητικό σπίτι μέ τόν φροντισμένο περίγυρο θάταν τρελάδικο.

Ο οικοδεσπότης, λές κι έπιασε τήν σκέψη μας, μάς διαβεβαίωσε πως δεν πρόκειται γιά ψυχιατρείο ακριβώς, αλλά γιά αναρρωτήριο οργανισμών πού προσβλήθηκαν από επικίνδυνα μικρόβια, άλλος λίγο, άλλος περισσότερο.

Σκεπτήκαμε να φύγουμε όπως ήρθαμε, μέ τήν σκέψη πώς ώρα είναι να κολλήσουμε καί τίποτα, νά τρέχουμε καί νά μήν φτάνουμε.

"Έχουμε υποχρεώσεις" είπε ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής.
"Έχω γυναίκα καί παιδί" είπε ο Λογοκριτής, "Έχω νά διαβάσω μιά καινούργια ποιητική συλλογή πού μόλις μεταφράστηκε"

είπε ο Εκδότης. Καί γώ ; Τί δικηολογία έχω γιά νά μήν κολλήσω απ'αυτά τά μικρόβια; Διάφορες, τέλος πάντων.

Ο οικοδεσπότης μάς εξηγούσε πώς αυτά τά μικρόβια δέν κολλάνε στους επισκέπτες. Θά μπορούσαμε λοιπόν άνετα νά ξεναγηθούμε γιά λίγο στό εσωτερικό τού σπιτιού.

Είπαμε, δέν βαριέσαι, καί τί έγινε ; Έτσι κι αλλιώς παίρνουμε επίδομα ανθυγιεινής εργασίας ως εκδότες, ζωγράφοι, φανελοποιοί, νοικοκυρές, δημοσιογράφοι καί διάφορα άλλα.

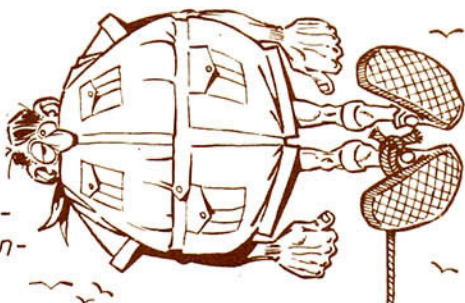
Μπαίνοντας λοιπόν φρόνιμα καί δειλά στην σειρά ξεκινήσαμε γιά να κοντά τους προσβεβλημένους οργανισμούς από τα μυστήρια αυτά μικρόβια.

Εγώ φανταζόμουν πως πολλοί εκεί μέσα θάταν παραμορφωμένοι απ' την αρρώστια, θα τούς είχαν πέσει τά μαλλιά, θάβγαζαν εξανθήματα κι άλλα τέτοια όμοια πράγματα. Η έκπληξή μου λοιπόν ήταν μεγάλη μόλις αντίκρυσσα τούς ασθενείς. Δέν είχαν τίποτα. (Εξωτερικά τουλάχιστον). Μόνο κάποια μελαγχολία ήταν διάχυτη στόν χώρο.

Η φωνή τού οικοδεσπότη ακούστηκε καί πάλι.

Περνώντας μπροστά από τούς διάφορους ασθενείς οργανισμούς μάς έλεγε κάτι γιά τόν καθένα. " Εκείνος πού βλέπετε στό παράθυρο" έλεγε "προσβλήθηκε απ'τό μικρόβιο πού ονομάζεται επίσημα στά ειδικά έντυπα : ΧΡΩΣΤΑΩ ΣΤΗ ΔΕΗ. Αυτός λοιπόν ο οργανισμός ισχυριζόταν πώς δέν είχε ποτέ στην ζωή του ηλεκτρικό, παρά φωτιζόταν -στην βουνοκορφή πού έμενε μέχρι πρό τινος- απ'τ'αστέρια καί δέχτηκε κάποια μέρα τόν εισπράκτορα τής Εταιρείας μέ πετριές, όταν εκείνος πήγε νά εισπράξει τόν τριακοστό δεύτερο λογαριασμό πού όφειλε."

"Αυτόν πού βλέπετε πίσω από τήν κουρτίνα νά μισοκρύβεται είναι ένας άλλος πάσχων οργανισμός πού τόν ανακαλύψαμε πρόσφατα. Είχε τό γνωστό μικρόβιο πού λέγεται: ΔΕΝ ΧΡΩΣΤΑΩ ΤΙΠΟΤΑ ΕΔΩ ΓΙΑΤΙ ΕΛΕΙΠΑ. Αυτός λοιπόν ισχυριζόταν πώς δέν χρωστούσε τίποτε στόν ΟΤΕ μιά κι έλειπε 35 χρόνια απ'εδώ. Ήταν λέει μετανάστης στην Γερμανία. Μάς έφερε καί κάτι πλαστά χαρτιά απ'εκεί, έφερε καί κάτι συγγενείς γιά νά πιστοποιήσουν τού λόγου τό αληθές, αλλά εμείς τήν ξέραμε τήν δουλειά. Είχε ξαναγίνει. Έτσι τόν φέραμε στά γρήγορα εδώ γιατί προσπαθούσε νά παρασύρει κι άλλους "δήθεν μετανάστες" νά μήν εξοφλήσουν τούς "δήθεν ανύπαρκτους" λογαριασμούς τους. Σημειώνω ότι οι οφειλές τού πάσχοντα οργανισμού στόν ΟΤΕ ήταν περίπου 1.500.000 δραχμές."

"Ο άλλος πού βλέπετε εκεί, στήν βεράντα, ήταν ο πιό άρρωστος απ'όλους όσους έχουμε εδώ. Είχε προσβληθεί από τό φοβερό, φοβερότατο μικρόβιο πού επίσημα αναφέρεται μέ τήν ονομασία: ΕΧΩ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΜΗΝ ΠΛΗΡΩΝΩ ΚΑΝΕΝΑΝ ΚΑΙ ΓΙΑ ΚΑΝΕΝΑΝ ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΤΟΥ ΤΟ ΧΡΩΣΤΑΩ. Αυτός λοιπόν, μετά τήν προσβολή του από τήν ασθένεια, χτυπιόταν σάν τρελός. Αρνιόταν νά πληρώσει ανεξέλεγκτους φόρους, χαρτόσημα, μηχανόσημα, ΟΓΑ, ιατρόσημα, εράνους γιά σεισμοπαθείς, εράνους γιά αναξιοπαθούντες, τόν ΦΚΕ, τόν ΑΒΓ, τόν 342, τόν 764, τόν ΚΛΠ, τόν ΘΡΠ, τά κουτιά υπέρ τών πτωχών, τά κουτιά υπέρ τής εκκλησίας, τήν φανέλα τού στρατιώτη, τόν έρανο υπέρ τής Αεροπορίας, φόρους γιά πολεμικούς εξοπλισμούς κι ότι άλλο τέλος πληρώνετε εσείς οι υγιείς".

Προχωρώντας πιό πέρα συναντήσαμε έναν νεαρό οργανισμό. Τόν πιό νεαρό απ'όλους εκεί μέσα. Ο οικοδεσπότης μάς εξήγησε πώς κι αυτός είχε ένα εξ'ίσου βλαβερό μικρόβιο.

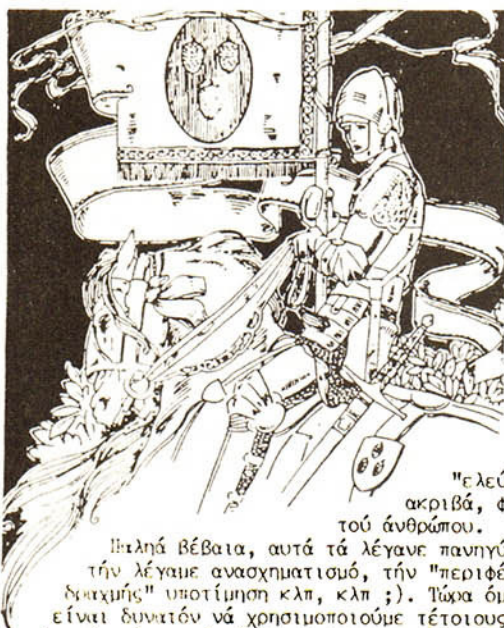
" Αυτός " λέει "αρνιόταν νά πάει νά δουλέψει γιά σαράντα χρόνια, 6 μέρες τήν βδομάδα (πολλές φορές κι 7), επί 8 ώρες τήν ημέρα, γιά νά φτάσει κάποτε νά παίρνει σύνταξη τών 22.325 δραχμών πού θά τού είναι άχρηστη μιά κι ο ίδιος δέν θά ξέρει πού νά τήν σπαταλήσει αφού θά πάσχει στό μεταξύ από καρδιοπάθειες, βηματοδότες, αρθριτικά, ρευματισμούς καταράκτη κι όλα τά συναφή. Αυτός είναι εξίσου επικίνδυνος μέ τούς άλλους πού σάς έδειξα πρίν μιά κι ανακατευόταν καί μέ άλλους επιπόλαιους νέους πού δέν θά τόχαν καί πολύ ν'αφεθούν νά παρασυρθούν καί νά κολλήσουν".

Κάπου εκεί, κατάπληκτοι όλοι μας (χωρίς όμως νά τό πολυδείχνουμε) χαιρετήσαμε τόν οικοδεσπότη καί τούς άρρωστους οργανισμούς μέ τήν υπόσχεση νά περνάμε νά τούς βλέπουμε συχνά.

Στήν έξοδο αυτός μάς αντιχαιρέτησε μέ τά καθησυχαστικά λόγια: " Όπως διαπιστώσατε, δέν υπάρχει κανείς σοβαρός κίνδυνος νά κολλήσουν υγιείς οργανισμοί, στό σημείο πού εμείς εντοπίζουμε εγκαίρως τούς πάσχοντες καί τούς απομονώνουμε".

Στόν δρόμο τής επιστροφής ήμασταν όλοι σιωπηλοί καί σκεπτικοί. Πού καί πού κοίταζε ο ένας τόν άλλον ερωτηματικά. Μήπως κολλήσαμε ;

ΣΩΣΑΤΕ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Τό ότι τά Φεστιβάλ ξεφυτρώνουν στό
Ελλαδοστάν τών τελευταίων ετών οάν τά
μανιτάρια μετά τήν βροχή, είναι γνω-
τό καί στους ποδοσφαιριστές τής Γ' Εθν-
νικής πιά. Φεστιβάλ θεάτρου, κινηματο-
γράφου, Καραγκιόζη, κοπτικής-ραπτικής,
Νεολαίων, αυθοκώμων, ποδηλατιστών...
Φεστιβάλ μεγάλα, μικρά, μεσαία, μικρο-
μεσαία, "παραιοσιακά", "πρωτοποριακά",
"ελεύθερα", "καπελωμένα", χρήσιμα, άχρηστα,
ακριβά, φτηνά... Γενικά, ότι πεθυμήσει η ψυχή
τού άνθρώπου.

Ήλιθά βέβαια, αυτά τά λέγανε πανηγύρια (αλλά μήπως καί τήν "αναδόμηση" δέν
τήν λέγαμε ανασηματισμό, τήν "περιφέρεια" επαρχία, τήν "αγαπροσαρμογή τής
δυναμής" υποτίμηση κλπ, κλπ ;). Τώρα όμως, πού γίναμε κι επισήμως Ευρωπαίοι, δέν
είναι δυνατόν νά χρησιμοποιούμε τέτοιους σοκαριστικούς, μπανάλ, όρους. Ψάξαμε
λοιπόν μέσα στόν άφθαστο λεξιλογιακό πλούτο τής ανεπαναλήπτου ελληνικής μας γλώσ-
σας (ήτις, ως γνωστόν, έδωσε τά φώτα τού πολιτισμού εις τās άλλας γλώσσας -πού όταν
εμείς χτίσαμε τούς Παρθενώνες καί τά Ζάπεια, αυτές [οι γλώσσες] ήταν σκαρφαλωμένες
στά δέντρα) ψίξαμε λέγω γιά τόν κατάλληλο όρο καί μετά από πολλούς δισταγμούς καί
διαβουλεύσεις ανασύραμεν τό "παραιοσιακόν" καί πλήρες ελληνικόητος: ΦΕΣΤΙΒΑΛ. (Από
τό επιφώνημα "φεύ" καί τό "στιβάλι"=μπότα. Τουτέστιν, κυριολεκτικώς καθερμηνευόμε-
νον : "Άλλοίμονο στά στιβάλια μας !" Δηλαδή, "Τί θά γίνει τώρα πού θά πίσωποι οι ξυπό-
λητοι οι ξένοι νά μās κλέψουν τά στιβάλια;" ή κατά μίαν άλλην εκδοχήν: "Αμάν, χά-
σαμε τά στιβάλια μας !").

Φεστιβάλ λοιπόν κι απανταχού τής Ελληνικής Επικράτειας μέ εξαίρεση, γιά τήν ώρα,
τά Κουρνήσια, τούς Φούρνους καί τόν Άγιο Ευστράτιο.

Βεβαίως από τιαούτην πολιτιστικήν κίνησην δέν ήτο δυνατόν νά απουσιάσει η Κέρκυ-
ρα, κοιτίς ως γνωστόν πλείστον όσων πνευματικών ρευμάτων (μηδέ αυτού τού τουριστικού
εξαιρουμένου) καί τού κούμ-κούατ :

Φεύ (χωρίς στιβάλια) όμως, μαθαίνουμε ότι τό εγγάριον Φεστιβάλ περνά κρισίμως
καί λίαν στενοχώρους στιγμάς.

Τό "ΜΕΙΟΝ", γιά μιά ακόμη φορά μή φειδόμενο (των ημερατίων) εξόδων καί κόπου,
πραγματοποίησε μίαν επιτόπιον έρευνα ίνα περιυλλάξει αντιπροσωπευτικές απόψεις
αντιπροσωπευτικών Κορφατιών επί τού καινού τούτου θέματος σέ μιά προσπάθεια εξευρέ-
σεως λύσεων.

ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ. ΩΡΑ 4.30 π.μ. ΛΑΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

ΜΕΙΟΝ: Τί πιστεύετε γιά τό Φεστιβάλ ;

ΣΠΥΡΟΣ Σ. (Μανάβης): Θά σου έλεγα τώρα εσένα πρωτ-πρωτ αλλά εχε χά-
ρη πού μās βλέπουν στήν τηλεόραση.

[Πάμε πιό κάτω.]

Μ: Εσείς τί λέτε γιά τό Φεστιβάλ ;

ΣΠΥΡΟΣ Μ. (Οδηγός τρικύκλου): Τό μεροκάματο νά βγαίνει λεβέντη καί
νάχουμε τήν υγεία μας. Άμα έχουμε υγεία όλα γίνονται.

[Σταματάμε μιά γριούλα.]

Μ: Ποιά η γνώμη σας γιά τό Φεστιβάλ Κερκύρας ;

ΓΡΙΟΥΛΑ (αγνώστην λοιπών στοιχείων): Ά, δέν ξέρω παιδάκι μου...
Ενώ ψήφισα Βασιλιά αλλά...

Ιταλία. Ενθυμούμαι, εις τό αδικοχαμένον
Δημοτικόν Θέατρον...

Κος ΣΠΥΡΟΣ Μ. (Συντ/χος) : Κολοκύθια Φεστι-
βάλ ! Τό φεστιβάλ μάς μάρανε. Δέν βλέπε-
τε τόν εκφυλισμόν τής νεολαίας... Όπου
εξέλιψεν ο σεβασμός...

Κος ΣΠΥΡΟΣ Ν. (Συντ/χος) : Μόνο γιά...σούζες
καί ναρκωτικά είναι οι σημερινοί νέοι.

Κος ΣΠΥΡΟΣ Ξ. (Συντ/χος) : [Ατενίζων μετά
Βουλιμίας τούς μηρούς περαστικής τουρισ-
τικής] : Καί σέξ καί σέξ !

ΟΛΟΙ ΕΝ ΧΟΡΩ : Σόδομα καί Γόμορρα. Σόδομα
καί Γόμορρα !

[Απομακρυνόμεστε έντρομοι καί πλησιάζουμε
μεσήλικα κυρίαν]

ΜΕΙΟΝ : Μάς συγχωρείτε... Νά σάς ρωτήσουμε
γιά τό Φεστιβάλ ;

ΚΥΡΙΑ : Άααα! Τό Φεστιβάλ ! Τό παρακολουθώ
ανελλιπώς. Βεβαίως. Αποτελεί απουδαίο
καλλιτεχνικό γεγονός. Εγώ πάντα προτι-
μούσα τόν κύριο Χατζηδάκι απ'αυτόν τόν κομ-
μουνιστή τόν Θεοδωράκη.

Κατόπιν αυτού καταλήξαμε εις τά εξής συμπεράσματα:

- 1) Ποιό Φεστιβάλ ;
- 2) Πού Φεστιβάλ ;
- 3) Γιά ποιόν Φεστιβάλ ;
- 4) Τί Φεστιβάλ ;

Προτείνουμε γιά τήν "αναβάθμιση καί διάδοση τού θεσμού : =====>>>>

α) Οι εκδηλώσεις νά λαμβάνουν χώραν στήν Κοφινέτα, έναντι τών μπάρ "MAGNET" καί "BORA-BORA". Έτσι θά εξασφαλισθεί τουλάχιστον ένα μόνιμο κοινό αποτελούμενο από τούς τακτικούς θαμώνες τών εν λόγω ιδρυμάτων, πού σίγουρα θά ευθουσιαστούν μέ τήν ιδέα ν'απολαμβάνουν τό ποτό τους συνοδείη κουλούρας. Αν αυτό δέν είναι εφικτό, τότε στό τεραίν τού κρίκετ, δίκην DRIVE-IN. Νά έρχονται οι φεστιβαλίζοντες μέ τά αγαπημένα των τετράτροχα.

β) Νά καλέσουμε συγκροτήματα διεθνούς ακτινοβολίας, όπως τά μπαλέτα τού Λεσόβο, τήν Όπερα τών Νησιών Φίτζι, τό Εθνικό Θέατρο τού Μπουτάν, τήν συμφωνική ορχήστρα τού Ισλαμαμπάντ καί τόν φίλο μας τενόρο Κωνσταντίνο Παλαιτσάρα.

γ) Νά κάνουμε έρανο πρός κάλυψη τών εξόδων μεταξύ τών λαθρεμπόρων τσιγαράδιων τής γραμμής Φορτσέλα- Οθωνοί - Κέρκυρα. Κάποια υποχρέωση μάς έχουν κι αυτοί πού τόσα χρόνια τώρα μάς διαφεύγουν στό τσάκ χάρη στόν σαματά πού κάνει η μηχανή τού καταδικτωτικού μας.

Συμπληρωματικά δέ νά ζητήσουμε από τούς Κορακιανίτες (πού ως Άγγλοι έχουν τά μέσα) νά μεσολαβήσουν ώστε νά επιστραφούν τά Ελγίνεια στήν Μελίνα. Αυτή τότε,

από υποχρέωση θά μάς ανταμοίψει μέ κάποιο κουνούλιο, πού θά πάει ; Στο κάτω-κάτω, αν δέν έχει λεφτά, ως μάς στείλει τόν Μανώλη Αγγελόπουλο νά κόψουμε μονέδα.

δ) Νά κηρύξουμε γιά τήν περίοδο διάρκειας τού Φεστιβάλ τήν Κέρκυρα σέ κατάσταση εκτάκτου ανάγκης καί νά υποχρεώνουμε τόν πληθυσμό νά προσέρχεται οικειοθελώς στίς εκδηλώσεις. Όποιος απειθαρχεί νά ντυφεκίζεται πάραυτα μέ λουκουμόσκηνη.

[Μεταφερόμαστε αλλού]

ΣΤΑΘΜΟΣ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ, ΠΕΡΙΟΧΗ "ΣΠΗΛΙΑ", ΩΡΑ 8.22 π.μ.

ΜΕΙΟΝ: Τί έχετε νά μάς πείτε γιά τό Φεστιβάλ ;
ΣΠΥΡΟΣ Α. (Σωφέρ): Νά αυξήσουν τίς συντάξεις κα-
τά 300% καί νά μειώσουν τό εργάσιμα χρό-
νια σέ 12. Μόνο έτσι θά δούμε κι εμείς
άσπρη μέρα.

[Πετάγεται από δίπλα άλλος]

ΣΠΥΡΟΣ Β. (Εισπράκτορας): Καί νά μάς δοθεί
επίδομα ανθυγιεινής εργασίας, δικέ μου.
Αυτό νά τούς πείς εκεί στήν Αθήνα.

[Δέν προούμεθα. Πλησιάζουμε ένα περιπτερο]

ΜΕΙΟΝ: Θέλετε νά μάς πείτε κάτι γιά τό Φε-
στιβάλ;

ΣΠΥΡΟΣ Γ. (Περιπτεράς): [Καχύποπτα] Εσείς τί
είσαστε άν επιτρέπεται, αστυνομικοί ;

ΜΕΙΟΝ: Όχι, από τό "ΜΕΙΟΝ".

ΣΠ.: Δέν ξέρω τίποτα. Δέν ασχολούμαι μέ τό

πολιτικά. Εγώ κοιτάζω τήν δουλειά μου ως τίμιος καί πτωχός βιοπαλαιστής.

[Λίγο παρακάτω πέφτουμε πάνω σ'έναν νεαρό μέ μηχανή SUZUKI διακοσάρα]

ΜΕΙΟΝ: Ξέρεις τί είναι τό Φεστιβάλ ;

ΣΠΥΡΟΣ Δ. (Σπύρος): Καί πολύ πρώτο δικέ μου !

Μ: Ναί, αλλά ξέρεις τί είναι ;

ΣΠ.: Καί πολύ τήν βρίσκω νά 'ούμε ! Καί μέ "ΜΠΟΡΑ-ΜΠΟΡΑ" καί μέ "ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ", καί
πολύ "έτσι", άμα λάχει.

[Στό πεζοδρόμιο τού καφενείου "ΜΑΥΡΟΣ ΓΑΤΟΣ"]

ΜΕΙΟΝ: Τό Φεστιβάλ Κερκύρας ;...

ΣΠΥΡΟΣ Ε. (Γκαρσόνι): Ναί, μού άλλαξε τήν ζωή ! Ρέ άτ πάινε...

[Ρωτάμε ύπαρξη μοντέρνα εκ Βαρυπατάδων]

ΜΕΙΟΝ: Τό...Φεστιβάλ ;

ΥΠΑΡΞΗ: Άααα! Τό παρακολουθώ ανελλιπώς. Καί τήν Αλέξης πού μ'αρέσει καί τόν Μπλέκ
κι όλα. Αλλά εμένα μού άρεζε περισσότερο τό Ντάλλας. Καλέ θά τό ξαναδείξετε ;

[Γυρίζουμε στό κέντρο] ΛΙΣΤΟΝ. ΩΡΑ 11.05 π.μ.

[Πλησιάζουμε τό τραπέζι μιάς συντροφιάς Σπύρων]

ΜΕΙΟΝ: Θά θέλαμε παιδιά νά ζητήσουμε τήν γνώμη σας γιά τό Φεστιβάλ Κερκύρας...

ΣΠΥΡΟΣ 1 : Καί πολύ πρώτο δικέ μου !

ΣΠΥΡΟΣ 2 : Τήν βρίσκω !

ΣΠΥΡΟΣ 3 : Τήν κάνω καί πολύ λαχείο !

ΣΠΥΡΟΣ 4 : Τ'είν'αυτό ;

ΣΠΥΡΟΣ 5 : Εγώ γιά πάρτη μου δέν κάνω κέφι. Άσε πού είμαι κι Ολυμπιακός...

ΥΠΑΡΞΗ (Αλλοδαπή): ΗΙ, I AM SUSAN.

ΜΕΙΟΝ: YOUR OPINION ABOUT CORFU FESTIVAL ...

ΥΠΑΡΞΗ: OH, IT'S MARVELOUS ! SPIRO TOOK ME TO "ESPERIDES" THE OTHER NIGHT; VERY
NICE !

[Παραπλεύρως μιά παρέα παλαιών Κερ-
κυραίων]

ΜΕΙΟΝ: Καλημέρα. Κάνουμε μιά έρευ-
να γιά τό Φεστιβάλ Κερκύρας
καί θά θέλαμε τήν γνώμη σας...

Κος ΣΠΥΡΟΣ Κ: (Απόστρατος): Ουδέν
αχόλιον.

Κος ΣΠΥΡΟΣ Λ: (Συντ/χος): Ανοησία!
Μιά φορά ήταν αυτά. Τότε πού
ήρχοντο αί όπερες από τήν

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΡΓΟΙ ΘΕΟΙ

του ROGER ZELAZNY

Ο Ντράξ κι ο Ντράν, καθισμένοι στην Μεγάλη Αίθουσα των Θρόνων του Γκλάν συζητούσαν περί Ζωής.

Μονάρχες, από την φύση και την ανώτερη νοημοσύνη τους αλλά ακόμα επειδή ήταν οι δύο τελευταίοι επιζώντες της αρχαίας ράτσας των Γκλάν, εφάρμοζαν συντροφικά την κυριαρχία τους πάνω στον πλανήτη και στον μοναδικό τους υπήκοο, τον Ζιντρόμ, το ρομπότ του παλατιού.

Ο Ντράξ διαλογιζόταν εδώ και τέσσερους αιώνες (ήταν βλέπετε ένα είδος αργό) πάνω στην πιθανότητα ύπαρξης ζωής στους άλλους πλανήτες του Γαλαξία. Απευθυνόμενος λοιπόν στον σύντροφό του, πού άρχισε να ενδιαφέρεται

για τις σκέψεις του είπε:

- Ντράν, τό σκέφτηκα. Πρέπει να υπάρχει ζωή και σ' άλλους πλανήτες του Γαλαξία.

Ο Ντράν έσφαξε για απάντηση ενώ ο Κόσμος έφερνε αρκετές βόλτες γύρω από τον ήλιο.

- Αλήθεια, παραδέχτηκε στο τέλος. Είναι πιθανόν. Η απάντηση του Ντράξ ήρθε μετά από μερικούς μήνες.

- Άν υπάρχει θά πρέπει να την ανακαλύψουμε.

- Γιατί ; ρώτησε ο Ντράν μ' έναν τρόπο πού έκανε τόν άλλο να σκεφτεί ότι κι αυτός εξέταζε τό ίδιο ενδεχόμενο από καιρό.

Έτσι σκέφτηκε προσεκτικά τά λόγια πού θά έλεγε, αναλύοντας τό καθένα τους στο εσωτερικό του θωρακισμένου θόλου του κρανίου ερπετού πού έφερε.

- Τό Βασίλειό μας είναι μάλλον αραιοκατοικημένο την παρούσα στιγμή, παρατήρησε. Καλό θά ήταν να είχαμε ξανά έναν μεγαλύτερο αριθμό υπηκόων.

Ο Ντράν τόν κοίταζε μέ την άκρη του ματιού του και μετά έστρεψε αργά τό κεφάλι. Μ' ένα μάτι κλειστό, τό άλλο μισόκλειστο, παρατήρησε προσεκτικά τόν συν-μονάρχη του, τού οποίου η όψη δέν είχε αλλάξει, τού φάνηκε, από την τελευταία φορά πού τόν είχε κοιτάξει.

- Αυτό είναι αλήθεια, είπε. Και τί προτείνεις να κάνουμε;

Αυτή την φορά ο Ντράξ γύρισε τό κεφάλι του για να τόν μελετήσει καταπρόσωπα.

- Νομίζω ότι θάπρεπε να ανακαλύψουμε αν υπάρχει ζωή πάνω σ' άλλους πλανήτες του Γαλαξία μας.

- Χυμμ.

Δύο εποχές κύλησαν γρήγορα. Μετά:

- Άφυσέ με να τό σκεφτώ, είπε γυρίζοντας από την άλλη μεριά.

Μετά από ένα διάστημα πού θεώρησε λογικό ο Ντράξ ξερόβηξε.

- Τό απέφτηκες ;
- Όχι.

Ο Ντράξ έκανε μιά προσπάθεια νά συγκεντρώσει τό βλέμμα του στό σχεδόν θεαπέσιο κύμα τού γαλαζπωού φωτός πού πλημμύριζε, ξαναπλημμύριζε καί ξανα-ξαναπλημμύριζε τήν αίθουσα τών θρόνων στήν διάρκεια τής αναμονής του.

- Ζιντρώμ ! φώναξε τέλος.

Τό ρομπότ ελάττωσε τήν ταχύτητα τών κινήσεών του καί γιά νά υπηρετήσει τόν κύριό του κατέληξε νά ακινητοποιηθεί τελείως, σάν άγαλμα. Ένα φτερό ξεσκονίσματος ξεπρόβαλε στόν δεξί του βραχίονα.

- Μέ καλέσατε Μεγάλε Άρχοντα τών Γκλάν ;

- Ναί Ζιντρώμ, πιστέ μου υπήκοε. Πές μου...Εκείνα τά διαστημόπλοια πού είχαμε φτιάξει σέ καλύτερες μέρες καί πού δέν μπορέσαμε νά χρησιμοποιήσουμε ποτέ... Υπάρχει κανένα ανάμεσά τους πού νά μπορεί νά λειτουργήσει ακόμα ;

- Νά πάω νά δώ, Μεγάλε Άρχοντα.

Φάνηκε ν'αλλάζει ελαφρώς στάση.

- Υπάρχουν 382, ανήγγειλε. Από τά οποία τέσσερα μπορούν ακόμα νά χρησιμοποιηθούν, Μεγάλε Άρχοντα. Ήλενξα τά κυκλώματα διακυβέρνησης.

- Ντράξ, επενέβη ο Ντράν. Νομίζω ότι γιά μιά ακόμη φορά παίρνεις πρωτοβουλίες καταχρηστικά. Θά μπορούσες νά συσκεφτείς μαζί μου πρίν δώσεις τήν διαταγή.

- Μέ συγχωρείς, απάντησε ο άλλος. Θέλησα απλώς νά επισπεύσω τά πράγματα σέ περίπτωση πού η απόφασή μας θά ήταν νά προχωρήσουμε στήν μελέτη τής κατάστασης.

- Σωστά μάντεψες τήν απόφασή μου, έκανε ο Ντράν κουνώντας τό κεφάλι.

Αλλά η βιασύνη σου μου φαίνεται νά προδίδει μιά κάποια κρυμμένη πρόθεση.

- Καμιά πρόθεση άλλη από τό καλό τού Βασιλείου, τόν διαβεβαίωσε ο άλλος χαμογελώντας.

- Μπορεί, αλλά τήν τελευταία φορά πού μίλησες γιά τό "καλό τού Βασιλείου" καταλήξαμε σέ εμφύλιο πόλεμο πού μάς στοιχίσε τό άλλο ρομπότ.

- Αυτό μου έγινε μάθημα. Θά είμαι πιό προσεκτικός στό μέλλον.

- Τό ελπίζω. Καί τώρα, όσον αφορά αυτή τήν εκστρατεία... Σέ ποιά μεριά τού Γαλαξία έχεις τήν γνώμη ότι θάπρεπε ν'αρχίσεις νά ψάχνεις ;

- Μιά βαρειά σιωπή ακολούθησε.

- Φανταζόμουνα, μουρμούρισε ο Ντράξ, ότι θά οδηγούσες εσύ τήν εκστρατεία. Όπως από τούς δυό μας είσαι ο Μονάρχης ο πιό στοχαστικός, η κρίση σου θά ήταν πιό σίγουρη στήν επιλογή τού είδους πού ν'αξίζει νά υποστεί τήν πεφωτισμένη μας κυριαρχία.

- Ναί αλλά η νεότης σου σέ κάνει πιό ενεργητικό από μένα. Τό ταξίδι θά ξεμπερδέυε γρηγορώτερα μέ σένα. (Τόνισε τό "ξεμπερδέυε")

- Θά μπορούσαμε νά φύγουμε καί οι δυό σέ χωριστά σκάφη, πρότεινε ο Ντράξ. Έτσι θά "ξεμπερδέυαμε" σίγουρα πιό γρήγορα.

- Η φιλονικία τους διακόπηκε απότομα από έναν μεταλλικό ξερόβηχα.

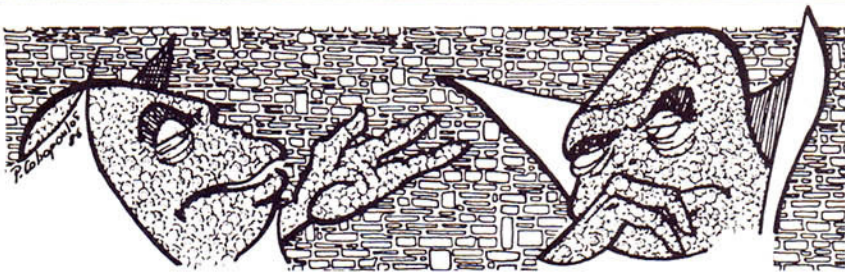
- Κύριοί μου, είπε ο Ζιντρώμ. Η ζωή τών ραδιενεργών υλικών όντας εφήμερη, βρίσκομαι στήν δυσάρεστη θέση νά σάς αναγγείλω ότι μόνο ένα διαστημόπλοιο είναι τώρα σέ θέση νά πετάξει.

- Νά πού μάς δίνεται η λύση Ντράν. Εσύ θά φύγεις. Χρειάζεται περισσότερη αποφασιστικότητα γιά νά χειριστεί κανείς ένα σκάφος χαμηλής ενέργειας.

- Καί νά σ'αφήσω εδώ νά σκαρώσεις κανέναν εμφύλιο πόλεμο καί νά σφετεριστείς τήν εξουσία ; Όχι, εσύ νά φύγεις.

- Πιστεύω ότι θά μπορούσαμε νά φύγουμε μαζί τελικά, αναστέναξε ο Ντράξ.

- Θυμάσαι ; Καί ν' αφήσουμε τό Βασίλειο ἀκέφαλο ; Ορίστε ένα δείγμα ηλίθιας εκλογίκευσης πού μάς έφερε στό παρόν πολιτικό μας αδιέξοδο.

- Κύριοί μου, είπε ο Ζιντρόμ. Άν κάποιος δέν φύγει σύντομα τό διαστημόπλοιο θά αχρηστευθεί.

Καί οι δύο ατένισαν τόν υπηρέτη τους, αναλογιζόμενοι τήν ατράνταχτη λογική του απλού επιχειρήματος.

- Οραία, είπαν μαζί χαμογελώντας. Θά πάς εσύ τότε.

Ο Ζιντρόμ υποκλίθηκε μέ σεβασμό καί βγήκε από τήν Αίθουσα τών Θρόνων τού Γκλάν.

- Ίσως θά μπορούσαμε νά επιτρέψουμε στόν Ζιντρόμ νά κατασκευάσει αντίγραφο τού εαυτού του, πρότεινε ο Ντράν. Άν είχαμε περισσότερους υπηκόους θά κάναμε περισσότερα πράγματα.

- Ξέχασες τήν συμφωνία μας ; Ένας μεγάλος αριθμός ρομπότ συνέβαλε στήν δημιουργία μιός τεταμένης κατάστασης τήν τελευταία φορά. Καί -θυμάσαι;- κάποια απ'αυτά είχαν αρχίσει νά έχουν φιλοδοξίες... (Άφησε τήν φωνή του νά τραινάρει, γιά μεγαλύτερη έμφαση).

- Αναρωτιέμαι άν αυτή η τελευταία αναφορά δέν περιέχει κάποια καλυμένη μομφή, έκανε ο Ντράν. Σ'αυτή τήν περίπτωση νά μου επιτρέψεις νά σέ καταστήσω προσεκτικό ως πρός τά βεβιασμένα συμπεράσματα καί νά σου υπενθυμίσω ποιός συνέλαβε τήν ιδέα τού Συμβολαίου Προστασίας Μονο-Ρομπότ.

- Πιστεύεις ότι τά πράγματα θάταν αλλιώς στήν περίπτωση μιός πληθώρας οργανικών πλασμάτων ;

- Απολύτως, είπε ο Ντράν. Υπάρχει ένα στοιχείο "παράλογου" στήν ύπαρξη τών οργανικών ειδών πού τά κάνει πιό δύσκολα στό κουμαντάρισμα από τίς μηχανές. Τουλάχιστον, τά ρομπότ μας, ήταν πιστοί υπήκοοι μέχρι πού τούς ζητήσαμε νά αλληλοεξοντωθούν. Οι οργανικοί κι ανεύθυνοι υπήκοοι τώρα ή ενεργούν χωρίς νά τούς τό ζητήσεις, πράγμα πού δείχνει έλειψη καλών τρόπων, ή αρνούνται νά υπακούσουν στίς διαταγές, πράγμα πού δείχνει απειθαρχία.

Κεί πάνω εμφανίστηκε ο Ζιντρόμ κουβαλώντας δύο μικρές, καφετιές φόρμες στά μεταλλικά του μπράτσα.

- Γύρισες κιόλας Ζιντρόμ ; Τί έχεις εκεί ; Καλωμάρι σέ τα ώστε νά μπορέσουμε νά δούμε...

- Είναι ήδη υπό τήν επήρεια ηρεμιστικών, Μεγάλοι Άρχοντες. Οι κραδασμοί πού πειράζουν τά μάτια σας προκαλούνται από τίς αναπνευστικές τους κινήσεις. Άν τούς έδινα κι άλλο ναρκωτικό μπορεί νά πείραζε τήν υγεία τους.

- Ωστόσο, επέμεινε ο Ντράν, θά πρέπει νά αποφανθούμε σοβαρά γιά τήν αξία τών καινούργιων μας υπηκόων, πράγμα πού σημαίνει ότι θά πρέπει νά τούς δούμε. Καλωμάρισέ τους ακόμα.

- Έδωσες διαταγή χωρίς..., άρχισε νά γκρινιάζει ο Ντράξ αλλά τήν προσοχή του τράβηξαν τά δύο μαλλιαρά δίποδα.

- Ζεστό αίμα ; ρώτησε.

- Ναί Κύριε.

- Πράγμα πού σημαίνει : σύντομη ζωή.

- Αλήθεια είναι, παρατήρησε ο Ντράν. Αλλά αυτό τό είδος αναπαράγεται πολύ γρήγορα.

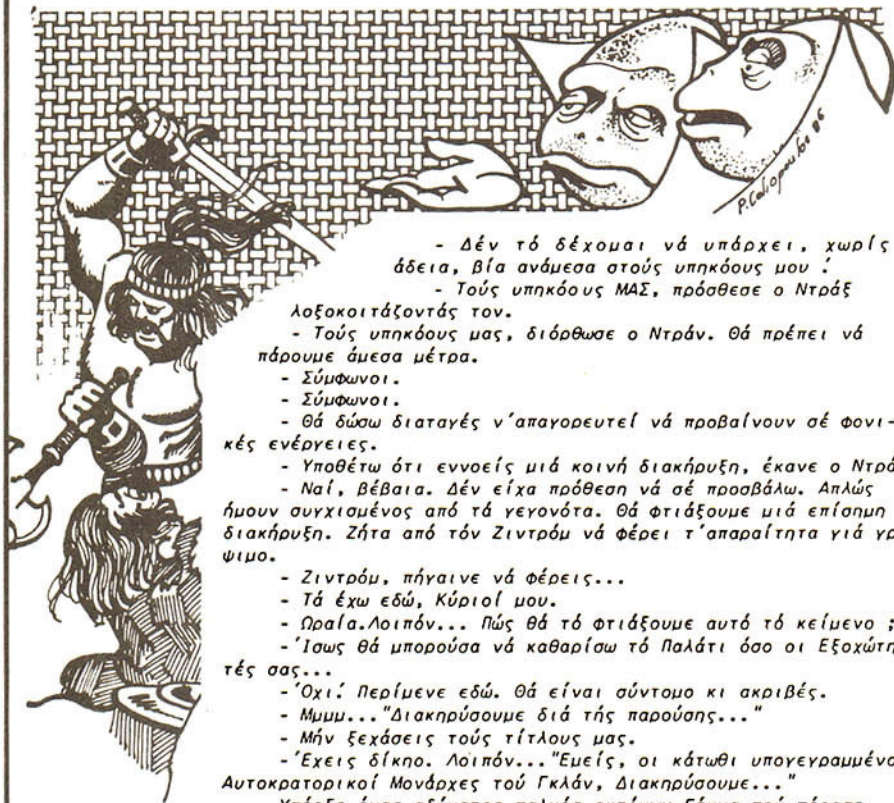

- Σωστή παρατήρηση, είπε ο Ντράξ. Πές μου Ζιντρόμ, παρουσιάζουν χαρακτηριστικά φύλων απαραίτητα στην αναπαραγωγή ;
- Ναί Κύριε. Έφερα ένα από κάθε φύλο.
- Πολύ καλά έκανες. Καί πού τούς βρήκες ;
- Χιλιάδες εκατομμυρίων ετών φωτός απ'εδώ.
- Άφησέ τα ελεύθερα αυτά καί πήγαινε νά φέρεις κι άλλα.
- Τά πλάσματα χάθηκαν από μπροστά τους. Ο Ζιντρόμ δέν φάνηκε νάχει κουνηθεί.
- Έχεις αρκετά καύσιμα γιά τό ταξίδι ;
- Ναί Κύριε.
- Θαυμάσια.
- Τό ρομπότ έφυγε.
- Τί είδους θεωρίας διακυβέρνησης θά μπορούσαμε νά δοκιμάσουμε αυτή τήν φορά ;
- Ας εξετάσουμε τά στοιχεία πού συνηγορούν υπέρ των διαφόρων τύπων.
- Καλή ιδέα.

Στήν μέση τής συζήτησής τους ο Ζιντρόμ ξανάκανε τήν εμφάνισή του καί περίμενε νά τόν προσέξουν.

- Τί τρέχει Ζιντρόμ, ξέχασες κάτι ;
- Όχι Μεγάλοι Άρχοντες. Όταν ξαναγύρισα στόν κόσμο απ'όπου έφερα τά δύο δείγματα ανακάλυψα ότι τό είδος είχε προοδεύσει σέ σημείο νά μπορεί νά διασπά τό Ατομο καί μπλέχτηκε σέ πόλεμο πού τό εξολόθρευσε παντελώς.
- Νά κάτι κουτό. Τυπικό ωστόσο, θάλεγα, των όντων μέ θερμό αίμα.
- Ο Ζιντρόμ φαινόταν ανήσυχος.
- Έχεις τίποτ'άλλο ν'αναφέρεις ;
- Ναί Μεγάλοι Άρχοντες. Τά δύο πλάσματα πού ελευθέρωσα πολλαπλασιάστηκαν καί καλύπτουν τώρα ολόκληρη τήν επιφάνεια τού πλανήτη μας, τού Γκλάν.
- Θά έπρεπε νά είχαμε ειδοποιηθεί.
- Ναί Μεγάλοι Άρχοντες αλλά απουσίασα καί...
- Αυτοί οι ίδιοι θάπρεπε ν' αναφέρουν.
- Κύριοί μου, φοβούμαι ότι αγνοούν τήν ύπαρξή σας.
- Πώς είναι δυνατόν ; απόρησε ο Ντράν.
- Είναι πού βρισκόμαστε τώρα θαμμένοι κάτω από χιλιάδες στρώματα επιχρωματώσεων. Οι γεωλογικές αλλαγές...
- Έχεις διαταγές νά διατηρείς τό Παλάτι σέ καλή κατάσταση καί νά φροντίζεις γιά τήν καθαριότητα ... φώναξε ο Ντράν. Πού έχασες πάλι τόν καιρό σου ;
- Όχι Μεγάλοι Άρχοντες. Όλα αυτά έγιναν κατά τήν απουσία μου. Θά τό φροντίσω αμέσως.
- Πρώτα απ'όλα, διέταξε ο Ντράξ, νά μάς πείς τί έκαναν πάλι οι υπήκοοί μας πού έκριναν καλό νά μάς αποκρύψουν.
- Πρόσφατα, παρατήρησε τό ρομπότ, ανακάλυψαν τόν τρόπο νά λιώνουν καί νά δουλεύουν τά μέταλλα.
- Φθάνοντας εδώ, πρόσεξα ότι είχαν κατασκευάσει έναν ικανό αριθμό αιχμηρών καί κοφτερών αντικειμένων. Δυστυχώς, τά χρησιμοποιούν γιά νά αλληλοπετσόκονονται.
- Θές νά πείς, μούγκρισε ο Ντράν, ότι γίνεται πόλεμος στό Βασίλειό μας ;
- Έ, ναί,
- Κύριέ μου.

- Δέν τό δέχομαι νά υπάρξει, χωρίς άδεια, βία ανάμεσα στους υπηκόους μου !
- Τούς υπηκόους ΜΑΣ, πρόσθεσε ο Ντράξ

λοξοκοιτάζοντάς τον.

- Τούς υπηκόους μας, διόρθωσε ο Ντράν. Θά πρέπει νά πάρουμε άμεσα μέτρα.

- Σύμφωνοι.

- Σύμφωνοι.

- Θά δώσω διαταγές ν' απαγορευτεί νά προβαίνουν σέ φονικές ενέργειες.

- Υποθέτω ότι εννοείς μιá κοινή διακήρυξη, έκανε ο Ντράξ.

- Ναι, βέβαια. Δέν είχα πρόσθεση νά σέ προσβάλω. Απλώς ήμουν συγχισιμένος από τό γεγονότα. Θά φτιάξουμε μιá επίσημη διακήρυξη. Ζήτα από τόν Ζιντρώμ νά φέρει τ' απαραίτητα γιά γράψιμο.

- Ζιντρώμ, πήγαινε νά φέρεις...

- Τά έχω εδώ, Κύριοί μου.

- Ωραία. Λοιπόν... Πώς θά τό φτιάξουμε αυτό τό κείμενο ;

- Ίσως θά μπορούσα νά καθαρίσω τό Παλάτι όσο οι Εξοχότητές σας...

- Όχι! Περίμενε εδώ. Θά είναι σύντομο κι ακριβές.

- Μμμ... "Διακηρύσσουμε διά τής παρούσης..."

- Μήν ξεχάσεις τούς τίτλους μας.

- Έχεις δίκιο. Λοιπόν... "Εμείς, οι κάτωθι υπογεγραμμένοι Αυτοκρατορικοί Μονάρχες τού Γκλάν, Διακηρύσσουμε..."

Υπήρξε ένας αδύνατος παλμός ακτίνων Γάμμα πού πέρασε απαρατήρητος από τούς δυό διευθύνοντες. Ο πιστός Ζιντρώμ όμως διέγινωσε τήν φύση του καί προσπάθησε, αλλά μάταια, νά τραβήξει τήν προσοχή τών Μοναρχών. Τελικά παραιτήθηκε τής προσπάθειας μέ μιá στωϊκή κίνηση, χαρακτηριστική τού είδους του. Περίμενε.

- Ορίστε ! είπαν συγχρόνως καί οι δυό ανεμίζοντας τό τοκουμέντο. Μπορείς τώρα νά μάς πείς αυτό πού προσπάθησες πρίν από λίγο, Ζιντρώμ. Αλλά νά είσαι σύντομος γιατί πρέπει ν' ανακοινώσουμε τούτο εδώ πάραυτα.

- Είναι ήδη πολύ αργά, Μεγάλοι Άρχοντες. Καί τούτη η ράτσα έφτασε σέ πολιτισμένο στάδιο, ανακάλυψε τήν πυρηνική ενέργεια κι εξαφανίστηκε από τήν ραδιενέργεια όσο γράφατε.

- Οι βάρβαροι !

- Ανευθυνότητα όντων μέ θερμό αίμα !

- Μπορώ τώρα ν' ασχοληθώ μέ τό νοικοκυριό, Μεγάλοι Άρχοντες ;

- Σέ λίγο Ζιντρώμ, σέ λίγο. Πρώτα θά πρέπει νά τακτοποιήσουμε τήν Διακήρυξη στά αρχεία γιά μέλλουσα χρήση, σέ περίπτωση ανάλογων καταστάσεων.

Ο Ντράν κούνησε τό κεφάλι συμφωνώντας.

- Συμφωνώ. Αυτό είναι πού θέλουμε.

Τό ρομπότ παρέλαβε τήν άχρηστη διακήρυξη κι εξαφανίστηκε.

- Ξέρεις κάτι, είπε ο Ντράξ σκεπτικά. Θά πρέπει νά υπάρχουν άφθονα ραδιενεργά υλικά τώρα...

- Πιθανότατα νά υπάρχουν.

- Θά μπορούσαν νά χρησιμοποιηθούν γιά νά τροφοδοτήσουν ένα σκάφος γιά μιá ακόμα αποστολή.

- Ίσως.

- Αυτή τήν φορά θά μπορούσαμε νά δώσουμε στόν Ζιντρόμ οδηγίες νά μās φέρει κάτι μέ μεγαλύτερη διάρκεια ζωής καί μέ πιό φιλοσοφημένες συνήθειες... Κάτι πού νά είναι πιό κοντινό σέ μās.

- Αυτό θά μπορούσε νά ελοχεύσει κινδύνους. Αλλά θά μπορούσαμε ν' αναιρέσουμε τό Σύμφωνο προστασίας Μονο-Ρουμπότ καί νά διατάξουμε τόν Ζιντρόμ νά φτιάξει κόπιες πανομοιότυπές του. Κάτω από αυστηρό έλεγχο βέβαια.

- Κι αυτό θά μπορούσε νά έχει τούς κινδύνους του.

- Πάντως θά πρέπει νά σκεφτώ πολύ σοβαρά τήν πρότασή σου.

- Κι εγώ τήν δική σου.

- Είχαμε μιά πολύ φορτωμένη μέρα, είπε ο Ντράν γέρνοντας τό κεφάλι. Ας κοιμηθούμε λίγο.

- Καλή ιδέα.

Ο θόρυβος από τά σαυροειδή ροχαλητά γέμισε τήν Μεγάλη Αίθουσα τών Θρόνων τού Γκλάν.

ROGER ZELAZNY, "WORLDS OF TOMORROW", 1963

(μετάφραση από τά αγγλικά: Πάνος Κολιόπουλος)

ΤΟ "ΜΕΙΟΝ" ΑΠΑΝΤΑ

Λάβαμε αυτές τīs μέρες ένα εξαιρετικά οργισμένο γράμμα από "Κάποιον Σπύρο" (έτσι υπογράφει) πού μās κατηγορεί ότι δέν αναφερόμαστε στά "τόσα προβλήματα αυτού τού νησιού" καί συνεχίζει αραδιάζοντας μιά σεβαστή - κι αγανακτισμένη - λίστα, πού περνάει από γενιές δεκατέσσερες τήν "τουριστική αξιοποίηση" τών Κορυφών.

Αγαπητέ πλήν ανώνυμε Σπύρο,

Κατ' αρχήν αυτά πού επισημαίνεις μās βρίσκουν σύμφωνους κι άν μās διάβαζες τακτικότερα θά τό διαπίστωνες καί μόνος σου.

(Ήν καί νομίζουμε ότι σίγουρα θά διαφωνούσες μέ τόν τρόπο πού εκφραζόμαστε).

Όμως, Σπύρο, μόνο αυτό είναι τό πρόβλημα τών Κορυφών κατά τήν γνώμη σου ; Τό "παζάρι", οι "κράχτες", οι "ξενέρωτοι τουρίστες", οι μπουτίκ, οι "ξενέρωτοι Αθηναίοι" καί οι "FAMOUS GREEK LOVERS" ; Άλλο τίποτα δέν σ' ενοχλεί εσένα ; Γιατί τό "παζάρι" κρατάει 4 μήνες. Τόν υπόλοιπο καιρό τί γίνεται ; Κι εσύ τί κάνεις γιά νά διορθώσεις τά κακώς έχοντα ; Γιατί μέ ανώνυμες (καί άκρως βωμολόχες) επιστολές -βρισιές εκ τού ασφαλούς- δέν γίνεται τίποτα.

Έτσι, τήν άλλη φορά πού έχεις κάτι νά πείς, υπόγραψε, έ ;

(Καί πούσαι...τό λω στό "Κολωνάκι" μέ ωμέγα).

in Corfu (όμως)

Τόν θυμόσατε τόν πάλαι ποτέ συμμαχικό αμερικάνικο στόλο πού κατέβαινε στους Κορυφούς καί μαζί του κατέβαινε ότι καλύτερο έχει νά επιδείξει η ηπειρωτική χώρα σέ προαγωγούς, προστάτες, "ατζέντηδες", "καλλιτέχνιδες" καί γενικώς κυρίες τής νύχτας ; (Πρόκειται γιά τόν ίδιο στόλο πού εδῶ καί χρόνια φεύγει-μένει-φεύγει ἀλλά μένει-μένει μέχρι νά φύγει-φεύγει συντόμως ἀλλά μένει λίγο...κλπ.) Έ, αὐτός ο στόλος-φάντασμα ἐπισκέφθη καί πάλι τήν υπερήφανον καί ιστορικήν μας νήσον. Κι ἔγινε τό "ελάτε νά δεῖτε" ἀπό συμβούλια, διαβούλια καί συσκέψεις τών κρατούντων πού ἄλλοι θέλαν, ἄλλοι δέν θέλαν, ἄλλοι εἶχαν ἐντολές κι ἄλλοι εἶχαν καί δέν εἶχαν γιά τό ἀν θά ἔβγαίνουν οἱ νάπτες ἀπό τό πλοῖο ἤ ὄχι. Δηλαδή: "YANKEE GO HOME ἀλλά ΣΙΓΑ-ΣΙΓΑ, ΝΑ ΤΟ ΣΥΖΗΤΗΣΟΥΜΕ ΠΡΩΤΑ".

Καί βέβαια, τό γεγονός αὐτοῦ τοῦ μήνα εἶναι τό περίφημο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΕΡΚΥΡΑΣ πού θυμίζει βεβαίως ἀμυδρά τό ἄλλο περίφημο γιοφύρι τῆς "Ἀρτας ὅπου "45 μάστοροι κι 60 μαθητάδες ὀλημερίς τό χτίζανε, τό βράδυ ἐγκρεμιζόταν". Μέχρι στιγμῆς πάντως οὐδεμία πληροφορία περί τῆς προετοιμασίας του δέν ἔχει διαρεύσει. Έτσι, γιά νά μάς καταπλήξουν τήν τελευταία στιγμή :

Συναυλίες υπαίθριες καί μέ πλήθος ἀκροατηρίου παρέθεσε τό ἄξιον τέκνον τών Κορυφών , ο μαέστρος Γιώργος Κατσαρός, στό Λιστόν. Τόσος ἦταν ο ἐνθουσιασμός δέ πού επικράτησε ὥστε παραληρούντες (πλήν καί ὀλίγον σουρμημένοι) Γάλλοι παρακείμενοι τουρίστες ἐξεδηλώθησαν ἀποβάλλοντες τό κάτω μέρος τών ἱματίων τους. Ατυχῶς γι αὐτούς πολλοί συντοπίτες παρεξήγησαν τίς προθέσεις των καί κατόπιν αὐτοῦ, ἀφού τούς καταχέριασαν γενναία τούς παρέπεμψαν καί εἰς τά ἀρμόδια αστυνομικά ὄργανα γιά τά περαιτέρω. Ο μόνος πού δέν πήρε εἶδηση τού τί γινόταν ἦταν ο ἴδιος ο Κατσαρός πού τήν στιγμή ἐκείνη τά δινε ὅλα μέ τό σαξόφωνό του.

Πληροφορία γιά πέρα τών Κορυφών ἰθαγενεῖς καθώς καί γιά ἀνυποπτους ἐπισκέπτες: Τό ξέρετε ὅτι η ἄκρως κοσμοπολίτικη καί σφόδρα καλλιτεργημένη πνευματικῶς Κέρκυρα διαθέτει τήν στιγμή αὐτή (Ιούλιος πρὸς Αὐγουστο 1986) μόνον δύο (2) ἐν λειτουργία κινηματογράφους -ἐκ τών οποίων ο ἕνας εἰδικεύεται στό Κούγκ Φού κι ο ἕτερος πρόκειται τόν Χειμῶνα νά μετατραπεί σέ Ἐμπορικό Κέντρο; Εἶχαμε καί κείνη τήν ταλαίπωρη Λέσχη πού πήγε φούντο λόγω...πολιτικῶν διαφωνιών Εἶπε κανεῖς τίποτα ;

Σύμπραξη τοῦ Δήμου Κερκυραίων, τοῦ περιοδικοῦ "ΠΟΡΦΥΡΑΣ" καί τοῦ "Ἐπιστημονικοῦ Συλλόγου Κερκύρας" εἶχε σάν ἀποτέλεσμα τό Γ' Διήμερο Λόγου πού ἔλαβε χώραν στόν "κήπο τοῦ λαοῦ", συνοδεία μουσικῆς.

Κι ἀναπόφευκτα τίθεται τό προαιώνιο ἐρώτημα: Κακή ποίηση ἢ καθόλου ποίηση ; Κακή μουσική ἢ καθόλου μουσική ; Καί τό ἕτερον ἐρώτημα : Γιατί σώνει καί καλά ἕνας γιαντρός, δικηγόρος, μηχανικός, ἀστρονόμος νά θέλει νά εἶναι ΚΑΙ καλλιτέχνης ; Ξέρετε πόσοι καλλιτέχνες θάδιναν τό δεξί τους χέρι νά ἦταν γιαντρός, δικηγόροι, μηχανικοί, ἀστρονόμοι ;

(Κι οὔτε ἕνα παιδάκι νά φωνάξει: "Μαμά, ο Βασιληάς εἶναι ξεβράκωτος.")

η τελική δύναμη

Η δύναμη είναι στό πνεύμα κι αυτό εδρεύει στην κατοικία της σκέψης, έχοντας όμως παρακλάδια σε κάθε κύτταρο του οργανισμού ώστε να επηρεάζεται από την παραμικρή λάμψη ή άγγιγμα αγκαθιού ή κι από την γεύση του ξυνη-

σμένου γάλατος, ώστε η δύναμη του πνεύματος να επηρεάζεται όταν μαθαίνεις ότι η λάμψη η ξαφνική ή τό τσίμπημα του αγκαθιού και η ξυνίλα του καμένου γάλατος δέν είναι παρά αυτά πού σε βγάζουν απ'αυτό πού σήμερα θά ονομάσω:

"ΤΕΛΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ"

Όταν θέλεις κάποιον να τον απομακρύνεις από την "Τελική Δύναμη", φόρτωνέ τον με ευθύνες, ανησυχίες, σκοτούρες. Δηλαδή: Τό αυτοκίνητο θέλει λάδια, ο ΟΤΕ θέλει λεφτά, ο Έφορος θέλει να σε δεί. Ή : Τά μούσμουλα έχουν ραδιενέργεια ; Θά γίνει σεισμός, πόλεμος, θά έχω δουλειά τον άλλο μήνα ; Θά βρώ θέση να παρκάρω; ΣΗΜΕΡΑ: ο περιπτεράς γιατί δέν με καλημέρισε ;

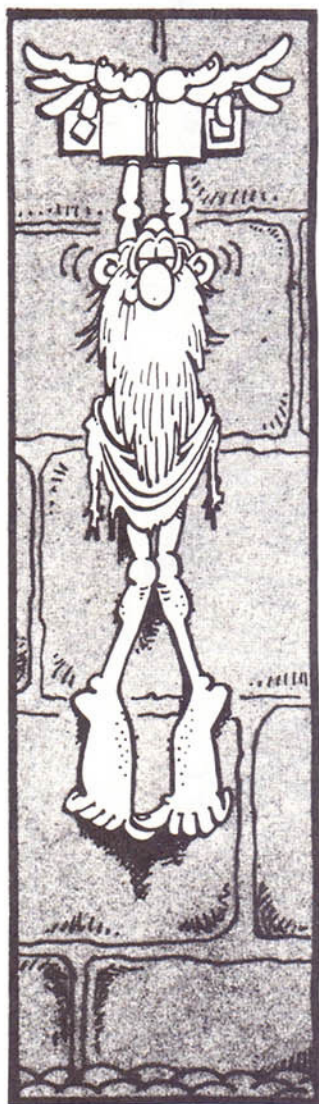
Αυτός όμως πού θέλει να σε απομακρύνει από την Τελική Δύναμη είναι γιατί ο ίδιος είναι μολυσμένος. Αλλά και διότι εσύ έχεις αυτιά να τον ακούς.

Η "Τελική Δύναμη" είναι μιά απέραντη μοναξιά.

Μιά τόσο μεγάλη μοναξιά πού αγγίζει τό χάος. Κι αυτό τό χάος είναι τό σύμπαν.

Και τό σύμπαν δέν είναι υπόθεση μιάς ζωής.

Γιατί πρώτα
πρέπει να τιμωρηθείς
μέ ευθύνες
κι ανησυχίες.

Ι. ΤΣΑΒΕΣ

γιατί τα πεντοχίλιαρα δεν είναι μαντηλάκια

Πιστεύω ότι θά ήταν άν τό Νομισματοκοπέιο είχε φροντίσει:

- 1) Νά κάνει τό χαρτί απαλό, "LIKE BABY'S BEHIND".
- 2) Απορροφητικό σάν δημόσιες δαπάνες.
- 3) Νά αντέχει σέ απότομα ρεύματα αέρος μεγάλης ταχύτητας (φάρνισμα βαρβάτο).
- 4) Επίσης τό μέγεθος θά έπρεπε νά είναι ιδιαίτερα προσεγμένο.

Όλα αυτά για νά μήν χρειαστεί νά επαναλάβει ο ιθαγενής -πού συναντήσαμε σέ σύντομη στάση μας πηγαίνοντας για Δελφούς- αυτό πού ασφαλώς τόν στενοχώρησε αλλά...νά, φταίει τό Κράτος!

Μήν έχοντας λοιπόν ο υπανάπτυκτος αυτός τό κατάλληλο πεντοχίλιario, πλύν όμως πιεζόμενος από ανοιξιάτικο συνάχι προέβη σέ θορυβώδη τακτοποίηση, πιέζοντας μέ τόν αντίστοιχο αντίχειρα πρώτα τό δεξιό ρουθούνι καί μετά τό άλλο εκπνέοντας συγχρόνως λεβέντικα (δίσ).

Διότι, κύριε Κράτος, πεντοχίλιαρα είχε ο ιθαγενής νά σου γεμίσει ένα DATSUN.

Τά μαντηλάκια όμως δέν τά είχε μάθει στό σχολείο.

I. ΤΣΑΒΕΣ

YES PLEASE!

Μάγκας!

Αυτή η τελευταία ιστορία του ΦΠΑ πού έρχεται εξ Εσπερίας νά εμπλουτίσει έτι περισσότερο τό ήδη παμπλουτο (καί μεγαλοφυές) φορολογικό μας σύστημα, μάς υπενθύμισε γιά μιάν ακόμη φορά τό αδιάσειστον κι αναμφισβήτητον γεγονός τής Ευρωπαϊκότητάς μας. Καί μέβαια, όπως κάθε φορά πού συμβαίνει αυτό, μάς έξωσαν πάλι τά φίδια. Τί θά γίνει μέ τήν εθνική μας υπόσταση, τήν ταυτότητά μας ως λαού, τό εκλογικό μας βιβλιάριο, τίς παραδόσεις μας, τά μπουζούκια, τούς καρσιλαμάδες μας, τά σουβλάκια, τήν Βουγιουκλάκη, τόν Ιόλα, τόν Τσαρούχη, τί θά γίνει μέ τόν ελληνορθόδοξο πολιτισμό μας, τήν γλώσσα μας ;:;:':

Γιά τά άλλα δέν ξέρουμε τί μπορεί νά γίνει (άν μπορεί νά γίνει). Γιά τήν Γλώσσα πάντως έχουμε κάποιες ιδέες πού εξετάσαμε καί μελετήσαμε επισταμένως μετά από απανωτές συγκλίσεις τής Επιτροπής Διασώσεως Ιερών καί Οσίων του "ΜΕΙΟΝ" -τό οποίον, ως γνωστόν, κάτι τέτοιες κρίσιμες στιγμές δέν φείδεται κόπων καί εξόδων.

Λοιπόν: Θυμηθήκαμε (καί λόγω τών ημερών, όπου είχαμε απαράδεκτες ψευδοτουρκικές ψευδοπροκλήσεις καί ψευδοεπισκέψεις ψευδοπρωθυπουργών σέ ψευδοκράτη ψευδοΝτεκτάς), θυμηθήκαμε λέγω τόν μακαρίτη τόν Κεμάλ πού έσπρωξε τό γειτονικόν -πλήν επίβουλον- τουρκικόν Έθνος στόν 20όν ευρωπαϊκόν αιώνα, καταργώντας φερετζέδες, φέσια καί τήν αραβική γραφή τής γλώσσας.

Βέβαια, σέ μάς όχι ένας αλλά εκατό Κεμάλ δέν θά έφταναν γιά νά μάς εκσυγχρονίσουν καθόσον "τού Έλληνοσ ο τράχηλοσ ζυγόν δέν υποφέρει" κι "έτσι τά βρήκαμε, έτσι θά τ' αφήσουμε", αλλά υπάρχει κι ο κίνδυνος τού ντουφεκισμού διά λουκουμόσκουνης... (Σκέψου λείει νά τολμούσε νά βγει κανείς καί νά προτείνει νά γράφεται η ελληνική μέ λατινικούς [ξενόφερτους καί κατάπτυστους] χαρακτήρες : ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΓΑΛΙΟΝ :':':').

Όχι : Εμείς προτείνουμε κάτι άλλο.

Νά μάς φύγει τό άγχος τής χρησιμοποίησης ξένων όρων, λέξεων κι εκφράσεων, τεχνικών καί μή (γιατί πώς νά πείς ελληνικά τό OKEY, τό COMPUTER, τό SPYRIDOULA DISCO, τό VIDEO, τό T-BONE STEAK, τό YANKEE GO HOME κ.ά.;) αλλά νά παραμείνουμε άτεγκτοι στήν διαφύλαξη (ως κόρην οφθαλμού) καί διατήρηση πάσει θυσία τών πατροπαράδοτων εκείνων ελληνισμών οίτινες εγαλούχησαν γενεές επί γενεών από αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερα.

Όπως: Μπατζούρ[ι], ντιβάν[ι], καρπούζ[ι], τσουκάλ[ι], λουκούμ[ι], γιουσουρούμ, παζάρ[ι], ιμάμ μπατλντί, ασίκης, ντελμπεντέρης, καρμπουζουκλής, μπαμπέσης, καρντάσης, μακαντάσης, γιουρούσ[ι], Ντουλάπ[ι], σοκάκ[ι], καλντενιρίμ[ι], γιασουρτί[ι], μαχαλάς, άί σιχτήρ, αμάν, ντουνιάς, μπουντρούμ[ι], σεβντάς, ντέρτι, γιалаντζί, ατζέμ[ης], σουρτούκ[ω], σεντούκ[ι], τσιμπούκ[ι], τσακμάκ[ι], μπρίκ[ι], τέντζερης, ντουμάν[ι], Γεντί Κουλέ κι άλλα πολλά. (ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Η κατάληξη [ι] είναι προαιρετική. Άλλωστε στά περισσότερα βουνά καί πεδιάδες τής χώρας μας έχει καταργηθεί πρό πολλού).

Έτσι θά μπορούμε νά εμπλουτίσουμε άφοβα τήν πανάρχαια καί καλλίστη αὐτή τῶν γλωσσῶν καί διαλέκτων τῆς Υψηλείου χωρίς ὅμως καί νά υποφέρουμε ἀπό ἔλειψη πρακτικότητος κι ευχρηστίας.

Ἴδου μερικά παραδείγματα. Οἱ διατηρητέες ἐλληνικές λέξεις εἶναι μέ κεφαλαία στοιχεῖα, οἱ δανικές ξένες μέ μικρά.

Υποδείγματα ἐλληνικῶν διαλόγων:

- ΟΡΕ ΠΕΖΕΒΕΓΚΗ, ΑΜΠΩΣΕ ΤΟ ΜΠΑΤΖΟΥΡ ΟΡΕ, ΓΙΑΤΙ ΜΠΟΥΚΑΡΕΙ Ο ἥλιος καί μέ ΓΚΑΒΩΝΕΙ.

- Οκέϋ Ντάντυ.

ή:

- ΓΚΑΡΣΟΝ. Φέρε ΜΕΖΕ ΣΙΣ-ΚΕΜΠΑΠ, ἕνα ΚΑΡΑΦΑΚΙ ΟΥΓΙΣΚΥ, ξηροί καρποί, τὰ ΣΕΑ καί τὰ ΜΕΑ σου γενικῶς καί στίς ΜΑΝΤΑΜΕΣ πιάσε τίποτις ΜΠΟΥΡΕΚΑΚΙΑ, κανά ΚΑΝΤΑΙΦ, ΕΚΜΕΚ...Νά ἐλθουμε νά συνέλθουμε.

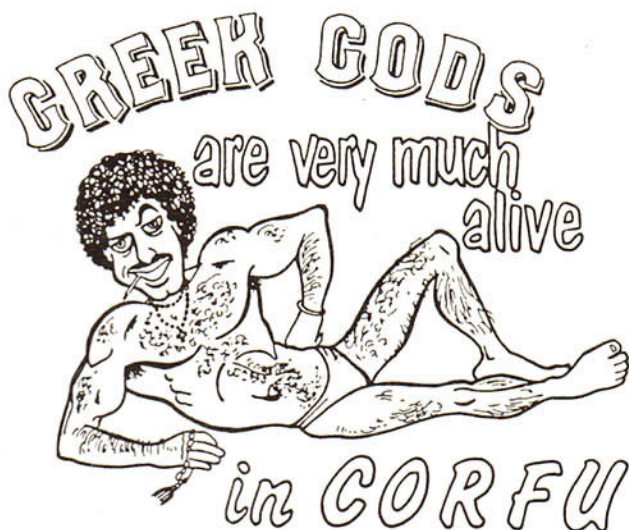
- Τούτ ντέ σουῖτ μωσσιού. Τούτ ντέ σουῖτ.

ή, ἀν θέλετε πιά 100% καθαρά κι ἀμόλυντα ἐλληνικά;

- ΔΙΚΕ ΜΟΥ, ΤΗΝ ΒΡΙΣΚΩ ΠΟΛΥ "ΕΤΣΙ" ΜΕ ΤΗΝ ΕΤΣΙ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΠΡΩΤΟ ΠΑΙΔΙ, ΑΜΑ ΛΑΧΕΙ. ΓΙΑΤΙ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΤΗΝ ΦΡΙΚΑΡΙΣΜΕΝΗ ΔΕΝ ΤΗΝ ΠΑΩ ΚΑΘΟΛΟΥ ΝΑ 'ΟΥΜΕ. ΠΟΛΥ ΜΟΥ ΤΗΝ ΣΠΑΕΙ ΚΑΙ ΘΑ ΤΗΣ ΤΗΝ ΠΕΣΩ ΣΤΟ ΑΓΡΙΟ ΚΑΜΜΙΑ ΦΟΡΑ.

Διαλέχτε καί πάρετε. Εμεῖς σάς ευχόμεθα ΚΑΛΑ ΧΕΒΕΡΔΕΜΑΤΑ ΚΕ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΣΡΙΤΙΑ ΜΑΣ .

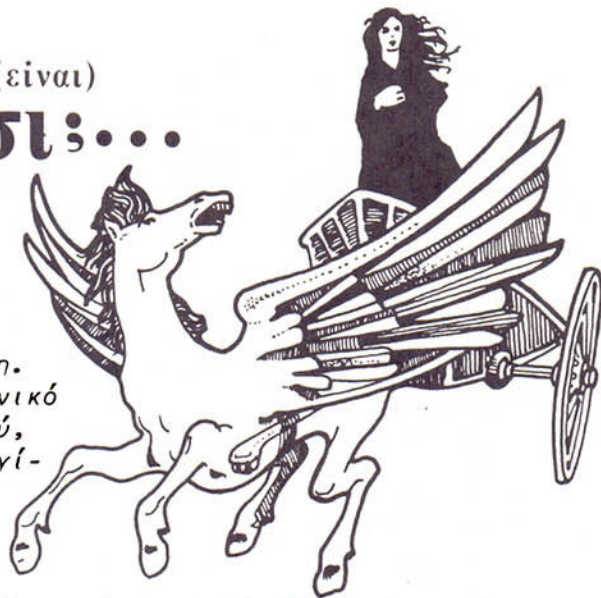
Η Επιτροπή Διασώσεως Ἱερῶν καί Οσίων τοῦ "ΜΕΙΟΝ"

Καί βέβαια υπενθυμίζουμε ὅτι κυκλοφόρησε αἰσίως καί τό ἔτερο Κερκυραϊκό περιοδικό (Γραμμάτων & Τεχνῶν)

πόρφυρας

Λες να... (είναι) ΚΙ ΕΤΣΙ;...

Κατακαλόκαιρο, ντάβανος
κι ο λίβας πού καίει τά
σπαρτά.

Όλα αυτά τά κακά νά μέ
έχουν βρεί απροετοίμαστη.
Καί νάχεις τόν Καλλιτεχνικό
Διευθυντή τού περιοδικού,
ακμαίο, χωρίς νά τόν αγγί-
ζουν ούτε οι 40^ο υπό
σκιά, νά σου λέει:

- Τάκανες τά κείμε-
νά σου ;

- Χμμμ, έεε... Δηλαδή Ν... Όχι, αλλά θά τά κάνω. Πάει
τελείωσε, θά τά κάνω. Έτσι γιά νά δείς τί ξέρω καί κάνω
δηλαδή καί πόσο άνετα.

Τό παίρνω απόφαση, στήνομαι μέ ύφος στό τραπέζι κι αρχί-
ζω νά σκέφτομαι. Τί νά γράψω; Τί διάολο νά βρώ νά γράψω ;

Τό μάτι μου όπως περιπλανιέται στό δωμάτιο ψάχνοντας,
εντοπίζει μιá αράχνη. Σκέφτομαι. Νά σηκωθώ νά τήν σκοτώσω
αμέσως, μιá καί δέν ξέρω ακόμα τί νά γράψω, ή νά τήν αφήσω
νά συγκατοικήσει μαζί μας μέ τήν ελπίδα ότι κάποια στιγμή
θά μεγαλώσει, θά γίνει ταραντούλα, θά μοιάζει μέ καβουρο-
μάννα, θά γίνει δηλητηριώδης κι έτσι, μιá ανύποπτη μέρα μέ-
σα στόν χρόνο, θά πέσω θύμα της καί θά απαλλαγώ μιá καί
καλή απ'τό συγγραφικό μου ταλέντο.

Ανήσυχη κοιτάζω τίς άδειες σελίδες μπροστά μου.

Φρικτό θέαμα ! Μέ τί νά τίς γεμίσω ; Δέν συμβαίνει καί
τίποτα, κάποιο γεγονός άξιο νά περιγραφεί από τήν δική μου
"ανεπανάληπτη" πέννα...

Τό μάτι μου ξαναπεριπλανιέται. Σταματάει πάνω στόν Σπύ-
ρο (Σπύρος είναι τό αειθαλές μου φυτό, ο φίκος). Νοιώθω
γι'αυτόν μητρικά αισθήματα νά μέ πλημμυρίζουν. Εγώ τόν
ανάστησα εξ'άλλου, εκεί πού όλοι νομίζαμε ότι θά μάς άφηνε
χρόνους.

Σηκώνομαι (ευκαιρία ν'αναβάλω τήν στιγμή), τόν ποτίζω,
τού ανοίγω τίς γρίλλιες νά πάρει λίγο φώς, τού μιλάω, τό
χτυπάω φιλικά (τάπ-τάπ) στόν κορμό κι ετοιμάζομαι νά γυρί-
σω στά Άγραφτά μου, όπου ξαφνικά ακούγεται από τόν δρόμο
φοβερή φασαρία. Τσακώνεται η κυρα-Μαριγούλα μέ τήν κυρα-
Ερυφίλη. Σκέφτομαι γιά μιá στιγμή νά τίς αγνοήσω καί νά
καθήσω νά γράψω αλλά δέν μού κρατάει γιά πολύ, γιατί αυτές
χωρίς τήν επέμβαση κάποιου γείτονα θά σφαχτούν. Έχει ξανα-
γίνει. Παίρνω λοιπόν τίς σκάλες καί βγαίνω στους δρόμους.

Μέχρι νά επιστρέψω σπίτι πάλι, έχουν περάσει δυό-τρεις ώρες. Δέν χωράει άλλη αναβολή, πρέπει νά καθήσω νά γράψω.

Η καλλιτεχνική μου φύση άρχισε νά επαναστατεί. Πρέπει ν' αφήσω τό "πηγαίο" μου ταλέντο νά πλημμυρίσει εκατοντάδες σελίδες γιά νά τίς δώσω κληρονομιά στά παιδιά μου (SIC, ξέχασα ότί δέν έχω παιδιά), στήν Εθνική Βιβλιοθήκη τέλος πάντων καί στούς συλλέκτες σπάνιων συγγραμμάτων. Όμως, νοιώθω ένα παράξενο κενό στό στομάχι μου. Πεινάω. Έχω νά φάω από χτές. Θά μαγειρέψω κάτι πρόχειρο στά γρήγορα καί θά καθήσω χορτάτη νά γράψω, χωρίς άλλη αναβολή.

Φτιάχνω ένα απλό ταψί γεμιστές ντομάτες καί πιπεριές, ένα απλό ριζότο μέ θαλασσινά, ένα απλό, απλούστατο κέικ σοκολάτας στόν φούρνο, μέ κόντιτα καί στά πεταχτά τσιμπάω λίγο απ'όλα, έτσι απλά.

Όση ώρα βάζω καί βγάζω ταψιά απ'τούς φούρνους καί τσιμπάω λίγο, νοιώθω πάλι τό "έμφυτό μου ταλέντο" νά γιγαντώνεται.

Έχω πάλι έμπνευση τρομερή.

Πρέπει νά τ' αφήσω όλα σύξυλα καί νά τρέξω νά γράψω. Όμως...Από τό κάτω διαμέρισμα ακούγεται στήν τηλεόραση η φωνή τού παρουσιαστή τής εκπομπής " Η Ενημέρωση τών Αγροτών". Πού μυαλό πιά εγώ γιά γραψίματα καί τέτοια. Τί, θά παρατήσω αγαπημένες εκπομπές σάν αυτή, τό "Κάντυ-Κάντυ", τόν Καραγκιόζη, τό "Α-ΜΠΕ-ΜΠΑ-ΜΠΛΟΜ", τή "Δημοτική Μουσική καί Τραγούδια" γιά νά κάνω ότί ισχυρίζονται ότι κάνουν οι περισσότεροι συμπατριώτες μου μεταξύ μπριτζόλας καί φρούτου ; Όχι βέβαια ! Είπαμε, τό δικό μου ταλέντο καί η δική μου έμπνευση είναι ανεξάντλητα.

Μπορώ νά γράψω όποτε θέλω, ότι θέλω, όπως τό θέλω, χωρίς κόπο, χωρίς αναβολές, χωρίς καμμιά, μά καμμιά δυσκολία.

Νομίζω όμως πώς δέν χρειάζονται παραπέρα εξηγήσεις.

Μέ τούτη τήν εικόνα σάς έχω πείσει γιά τά καλά κι έχετε ησυχάσει.

ΜΑΡΑ ΒΛΑΧΟΥ

επίγραμμα πρὸς μέλλουσιν υποψηφία ἢ ἐπίδοξους μπακάληδες συμβουλατόρους

ΙΒ'

Τό κρανίον σας, ὡ δεσποσύνη
νεροχύτης στήν Αμαλιάδα.
Ἡ φαιά σας ουσία ταγκιασμένα αποφάγια
καί πηγμένα βουτύρατα ανούσια.
Εκείθεν συμμορίες μαύρων κατασφίδων σκέψεων
εξέρχονται τού σεσηπότος πρωκτοῦ τῶν χειλέων σας
καί λιμαίνονται τήν ακοή μου.

Τήν μιξοπάρθενον σκέψιν σας συχνά ποδηγέτησα.
Μήν πλησιάζετε. Μή !
Δηλώνω ποιητής καί ξεμπερδεύω.

ΙΕ'

Τόν Ιησού ἢ τόν Βαραβά ;
- Τόν Βαραβάσα, τόν Βαραβάσα !
(Βάρβαρα, βαριά, παχύρευστα τραγούδια
στό πέλαο επλανάντο, στ'ανοιχτά.
'Ἰδια τ'Αυγούστου ομίχλη μολυβένια,
ἴδια σύγνεφα πρὸ τῆς καταιγίδος,
κι εἰργησάν το τό μακάριο.)

- Τόν Βαραβάσα!

Κι εσύ
κοινωνική λειτουργός
νά γαμπρίζεις
στό πρωτόκολλο
μέ τούς φύλακες

τήν ἴδια στιγμή πού στά ψιλὰ τῶν εφημερίδων θ'ανακοινώ-
νεται αποφλοιωμένα ο ηρωϊκός μου θάνατος,
τό κόμμα στήν πρωτεύουσα θ'ανεβάξει
κατακόρυφα
τίς μετοχές του, τά πλάνα στρατολόγησης καί τά
ομόλογα.

(Συγχώρα με Ναζίμ)

Οι συμβουλές
οι νουνεχείς προτροπές καί παραινέσεις σας
ξεντεριασμένες μύγες
στό αἶθριο κρύσταλλο
τῆς ουράνιας πτήσης μου.

ΚΑ'

Μέ ορθάνοιχτα ανοιγμένα
τά άνευρα σκέλια της η φαντασία σας
μέ περιμένει νά τήν διαγομίσω
καθ'ύπνον.
Εγώ, ο φαντασιόκοπος
κι ἐπίδοξος αεροβάμων
αντί αντιτίμου εφοριακῶς πεσφραγισμένου.

Βογγάνε οι μυώνες,
τείνω ξεκούμπωτα τά νευρώδη μου χέρια
καί τά χελωνίσια σου δάχτυλα
αποτραβιούνται τσιφούγκια
στά λιπαρά σου μανικέτια.
Από τρέμουλα νευροφυτικά μυστικά ρυτιδιάζονται.

ΙΖ'

Ίσιος, πανύψηλος οβελίσκος τού Ρά
βαδίζω ν'αλώσω τή χαμηλοτάβανη σκέψη σας,
αδόκιμος, θρασύς κι αλαλάζων.

Ω :

Μά τώρα τραγούδι πρωϊνό θά συνθέσω.
Καλυμπάω ξανά στόν αφρό
συναδελφώθηκα μέ τά δελφίνια.
Βγαίνω γυμνός, πεντακάθαρος
από τό μαύρο κοχύλι τής νύχτας.
Στεγνώνει πάνω μου η αρμύρα
καί σου προσφέρει τήν εξουσία,
νά ρουφήξεις απ'τό κορμί μου τά χίλια ρυάκια της.
Πιές τα νά λευτερωθείς
κι εγώ νά ξεδιψάσω.

Τώρα

πού σκάζουν στόν αέρα μέ μουσικές
χιλιάδες μπουμπούκια ονειράτα.
Τώρα πού τά μαλλιά μου ανεμίζουν εφηβικά
στούς 34 πλανήτες τού παλλόμενου σύμπαντος.

Τώρα

πού βάζω τήν ψυχή μου στό ράμα ακροβατώντας
θανάσιμα
στήν τεντωμένη χορδή τής κιθάρας σου.
Εγώ, πού δέν τάχω πατήσει ακόμα τά είκοσι
καί πού ξεσκίζω τήν αυλαία
ουρλιάζοντας τήν ερμηιά μου.

ΘΑΝΟΣ ΜΙΧΑΛΑΣ

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΕΝΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

ολόκληρο (πρίν συμπληρωθεί μέ ορισμένα νέα μέρη)

Είχε μπει σάν ιντερμέδιο στήν παράσταση τού "Ημερολόγιου ενός τρελλού" τού Γκόγκολ μέ τόν τίτλο, τότε, "Ψευδοφουτουριστική νάρκη", πού ανεβάστηκε από τήν Κερκυραϊκή Καλλιτεχνική Σκηνή (1980). Έγινε αιτία δέ νά κατέβει τό έργο εντός τριών (3) ημερών κι όχι επειδή οι ηθοποιοί ή τό κοινό δέν επιθυμούσαν νά συνεχιστούν οι παραστάσεις.

Αυτά, ξανά, γιά τήν ιστορία.

Θ.Μ.

Όλεθρος Αδικημένος

ΕΝΑΣ ΠΟΛΥΣΥΝΘΕΤΟΣ ΕΛΛΗΝ
(ΠΟΥ ΤΟ ΚΑΥΧΑΤΑΙ ΓΝΩΡΙΖΩΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΓΩΓΗΝ ΤΟΥ)

ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ: Γεννηθείς πρό (;) ετών στο χωριό Μπαρουτόβραχος τής λεβεντομάνας Ημαθείας. Από νήπιο σχεδόν ησχολήθη με τὰ σπόρ (παγκόσμιος ρέκορντμαν τών 35 μ. μπουσουληδόν με 35'59''). Με τὰ πρώτα του βήματα, ο προικισμένος συμπατριώτης μας, ερίφθη ολοψύχως εις τήν ευγενήν άμιλλαν τών στίβων όπου διέπρεψεν εις όλα τὰ γνωστά καί άγνωστα αθλήματα, αλλά ιδιαιτέρως εις τήν κλωτσόσφαιραν (ποδόσφαιρο), καλαθόσφαιραν (μπάσκετ), πιλάλαν καί τάβλι. Κατά καλήν μας τύχην η οικογένειά του ηναγκάσθη, διά βιοποριστικούς λόγους, νά ξενητευθεί εις Παραγουάην όπου ο δαιμόνιος Έλλην ημπόρεσεν νά καλλιεργήσει τό έμφυτον αυτού τάλαντον καί νά δοξάσει διά μίαν ακόμη φοράν τό όνομα τής γεννήτριάς του. Προσφάτως τόν θαυμάσαμε στό Μουντιάλ του Μεξικού νά ηγειται τής Εθνικής Παραγουάης, στό Μουντιάλ (μπάσκετ) τής Ισπανίας νά διαπρέπει μετά τής Εθνικής Ελλάδος καί όλως προσφάτως νά καταπλήσει τὰ πλήθη σέ εφτά αγωνίσματα τών Παγκόσμιων Εφηβικών Αγώνων τής Αθήνας :

Τό "ΜΕΙΟΝ" πρώτο - καί αφηφώντας κόπους κι έξοδα-κατόρθωσε νά συνεντευξιάσει, κατά παγκόσμιον αποκλειστικότητα τό φαινόμενο ΟΛΕΘΡΟΣ ΑΔΙΚΗΜΕΝΟΣ !

ΜΕΙΟΝ: Όλεθρε, σέ θαυμάσαμε με τήν Εθνική Παραγουάης στό Μεξικό.

ΟΛΕΘΡΟΣ: Νάί... Βασικά έπαιξα τήν μπάλλα τής ζωής μου.

Μ: Αλλά όμως...χάσατε.

Ο: Οπωσδήποτε μάς αδίκησε η ανθελληνική διαιτησία. Δέν έδωσε περί τὰ 15 καταφανή μπενάλτυ. Εκτός αυτού παίξαμε καί τραυματισμένοι...

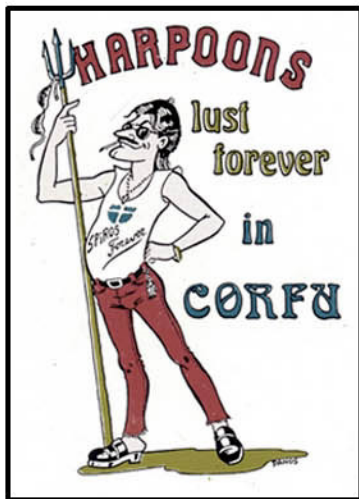
Μ: Καί οι έντεκα ;;::!!

- ΟΛ: Οι εννιά. Οι υπόλοιποι είχαν ψυχολογικά προβλήματα.
- Μ: Τί έχεις νά πείς γιά τήν εμφάνιση τής ομάδος σου γενικά;
- ΟΛ: Χαρίζουμε τίς ήττες μας στόν υπέροχο κόσμο μας καί βασικά υπόσχομαι φέτος νά παίξω τήν μπάλλα τής ζωής μου.
- Μ: Καί γιά τόν Μαραντόνα τί γνώμη έχεις;
- ΟΛ: Ποιός είναι αυτός ;
- Μ: Τέλος πάντων. Πές μας γιά τό Μουντιάλ Μπάσκετ τής Ισπανίας.
- ΟΛ: Βασικά εγώ νά πούμε έπαιξα τήν μπάλλα τής ζωής μου.
- Μ: Αλλά χάσατε.
- ΟΛ: Μάς έκαψε η ανθελληνική διαιτησία. Τό γήπεδο ήταν βαρύ, παίξαμε εκτός έδρας, είχαμε τήν εξέδρα εναντίον μας καί τά καλάθια ήταν πολύ ψηλά. Άσε πού παίξαμε καί τραυματίες.
- Μ: Καί οι πέντε ; Κι ο Πάγκος ;...;
- ΟΛ: Όχι, οι τέσσερις, ο πέμπτος είχε ψυχολογικά προβλήματα μέ τόν σύλλογό του. Όσο γιά τόν πάγκο, ήταν πολύ σκληρός ρέ παιδί μου, μάρμαρο ! Ανθελληνικό σαμποτάζ,
- Μ: Γιά τόν Γκάλη τί έχετε νά πείτε ;
- ΟΛ: Ποιός είναι ο Γκάλης ;
- Μ: Τέλος πάντων. Στο πρόσφατο "ΠΕΠ 86" σάς θαυμάσαμε συνολικά σέ επτά αγωνίσματα : 100, 400, 1500 μέτρα, Μήκος, Επί κοντώ, Σφύρα κι Ακόντιο.
- ΟΛ: Ναί, οπωσδήποτε, εγώ βασικά έκανα τόν αγώνα τής ζωής μου. Τά έδωσα όλα.
- Μ: Πάντως ούτε καν προκριθήκατε...
- ΟΛ: Κοίτα νά δείς... Βασικά οι κριτές μέ αδίκησαν, ήταν ανθέλληνες. Μετά, ο στίβος ήταν βαρύς, είχα ψυχολογικά προβλήματα, τά χρονόμετρα ήταν χαλασμένα καί αγωνιζόμενα τραυματισμένος.
- Μ: Καί στά επτά αγωνίσματα;
- ΟΛ: Στά έξη. Στο Ακόντιο μέ ακύρωσαν πρίν ρίξω.
- Μ: Γιατί;
- ΟΛ: Γιατί είχα δηλώσει ότι αφιερώνω προκαταβολικά τό μετάλλιο στόν Αγιο Σουλπίκιο τής Κοπακαμπάνα...
- Μ: Καί λοιπόν ;
- ΟΛ: Ε νά,, Μέ τό προηγούμενο τής Παναγίας τής Τήνου, είπαν νά μήν ξαναγίνουμε γελοίο γραφία διεθνώς.

Αυτό είναι τό άξιο τέκνο τής Πατρίδος μας. Φωτεινός φάρος κι ορόσημο γιά τίς επερχόμενες γενιές. Πιέστε τά παιδιά σας νά τού μοιάσουν καθόσον μέ τόν Αττίλα караδοκούντα έχομεν άμεσον ανάγκην τοιούτων ολίγων πλήν λεόντων Ελλήνων.

ΟΔΗΓΙΕΣ προς τους ΝΑΥΤΙΛΟΜΕΝΟΥΣ

Τους έχετε δει, τους έχετε προσέξει, τους έχετε θαυμάσει, τους έχετε ζηλέψει, τους έχετε εχθρευτεί, τους έχετε –ίσως– μιμηθεί. Καρφωμένοι στις πολυθρόνες του καφενείου, τους είδατε να διασχίζουν αργά και σίγουρα το οδόστρωμα, με τα χαμηλοκάβαλα στενά τους τζηνς, τα ψηλά τους τσόκαρα, τα ξεμανίκωτα φανελάκια, τις καδένες τις χρυσές, το πακέτο τα Marlboro στο χέρι, συνοδευόμενοι από μία, ενίοτε δε δυο και τρεις αλλοδαπές υπάρξεις, πλήρεις αφοσίωσης και υποταγής στο άτομό τους.

Τους είδατε να κινούνται με άνεση κι αυτοπεποίθηση στις παραλίες, ψάχνοντας (δήθεν) αδιάφορα, επιλέγοντας και φεύγοντας συνοδευόμενοι, ενώ εσείς δεν έχετε καταφέρει ακόμα –μετά από προσπάθειες ωρών– να κάνετε τη διπλανή (κάπως ευτραφή για να λέμε την αλήθεια) Εγγλέζα νοσοκόμα να σας προσέξει.

Τους συναντήσατε στα μπαρ και τις ντίσκο, να μοιράζουν συγκαταβατικά χαμόγελα δεξιά κι αριστερά στον γυναικείο πληθυσμό που τρέχει και συνωστίζεται ξωπίσω τους περιμένοντας εναγωνίως το σημαδιακό τους νεύμα: «Follow me».

Ναι, υπήρξατε –ακούσιοι– μάρτυρες της δόξας των ημίθεων αυτών Σπύρων, των φερέλπιδων εκείνων νέων (και κάποιων όχι και τόσο νέων) που ανήκουν στην εθνικής σημασίας και σπουδαιότητας κατηγορία των «Καμακιών». Των περίφημων αυτών συντοπιτών μας που εκπροσωπούν επαξίως και θεαματικώς τα εθνικά μας χρώματα.

Κάποιοι από εσάς παρατηρήσατε, ζηλέψατε, θαυμάσατε και κατόπιν αποφασίσατε να αποστρέψετε μετά βδελυγμίας και ηθικής αγανακτήσεως τους οφθαλμούς σας από του προσώπου των –καταδικάζοντας όμως έτσι εαυτούς εις την μετριότητα και αφάνειαν. Εσείς μόνο για καλόγεροι είσατε ή, το πολύ, για βραβευμένοι λογοτέχνες σε κρατικούς διαγωνισμούς. Πάει, σβήσατε από χέρι και κατά συνέπεια δεν πρόκειται ν' ασχοληθούμε μαζί σας. Είσατε άξιοι της τύχης σας. Εσείς οι άλλοι όμως, οι πολλοί... Εσείς που ονειρεύεστε κλέη και τιμές και νύχτες με στρομποσκοπικά φώτα κι εκκωφαντικά ντραμς... Εσείς που θα θέλατε, αλλά διστάζετε, που αναρωτιέστε τι θα έπρεπε να κάνετε για να γίνετε και σεις Σπύροι στη θέση των Σπύρων... Εσείς που νιώθετε χαμένοι και μειωμένοι μπροστά τους, πλην έχετε θέληση, υπομονή κι επιμονή να μελετήσετε, να δώσετε εξετάσεις και να περάσετε, αν όχι με άριστα τουλάχιστον με «λίαν καλώς»... Εσείς, φίλοι μου, σωθήκατε!

Το «ΜΕΙΟΝ», μη φειδόμενο, ως συνήθως, κόπων κι εξόδων, έψαξε και βρήκε τρεις από τους θεωρούμενους ως προφέσορες της Τ έχνης του Καμακάματος και τους ζήτησε να συμβουλευθούν τους υποψήφιους για μια θέση στο σκοτάδι, περί τρόπων και τεχνικών, της μεθόδου και τους τόπους εργασίας. Τα κόλλα της δουλειά με άλλα λόγια. Δίνουμε λοιπόν σ' εκείνους τον λόγο και σας αφήνουμε να επωφεληθείτε της αναμφισβήτητης σοφίας των.

Πρώτος ο Σπύρος Σουρτούκας, από το Κεφαλομάντουκο, επαγγελματίας Κάμαξ κι ερασιτέχνης σερβιτόρος παραλιακού μπαρ.

«Το οποίο, δικέ μου, η όλη φτιάξη είναι πολύ απλή, να 'ούμ'. Δώσε βάση και θα την σακουλευτείς με τη μία. Και πρώτο και κύριο, σε ερωτώ: Γιατί, ρε δικέ μου, μας κουβαλιούνται κάθε χρόνο όλες αυτές οι ξελιγωμένες οι αλλοδαπές κότες από Βορρά; Για τον ωραίο μας τον ήλιο, τη θάλασσα και τα αρχαία κάγκελα θα μου πεις, ως αγαθός και μη περπατημένος. Και θα σου πω, δικέ μου, ότι τυγχάνεις μέγας κόπανος, να 'ούμ'. Καθόσον η φτιάξη είναι φως φανάρι, μιλάμε. Έχουμε φτιάξει ένα άλφα όνομα στο εξωτερικό, άμα λάχει να 'ούμ'. Γκρηκ λόβερ, σου λέει η έτσι και της τρέχουν τα σάλια ίσαμε τα πέδιλα... νομίζω... Καθόσον τι να το κάνει το αρχαίο άπαξες και δεν τη βρίσκει αλλιώς; Με πιάνεις; Έρχεται το οποίο η κερία με τα σορτσάκια της κ αι με τα σέα και τα μέα της, όλα τα ελέη του θεού όζω, στήνεται και κόβει κίνηση. Το έργο αρχίζει –με παρακολουθείς;

Εσύ τώρα κόβεις επίσης κίνηση από μεριά σου, να 'ούμ'. Ζυγίζεις το εμπόρευμα. Τσεκάρεις το ρουχαλάκι... σινιέ για του σωρού;... τσεκάρεις το μπιχλιμπιδι... ντενεκές για κίτρινο 22 καρατίων;... τσεκάρεις τα πάντα. Κι εκεί, μιλάμε, το μάτι σου πρέπει να πετάει σπίθες. Όχι και να πέσουμε σε τίποτις λιγορία –νομίζω;... Το λοιπόν, αφόσον ελένξεις το άπαν και βεβαιωθείς ότι αξίζει τον κόπο, λύνεις τον κάβο και σαλπάρεις. Πρώτα απ' όλα κάνεις το πλησίασμα αργά και σημαδιακά. Να δει το θύμα τι αγοράζει, με πιάνεις; Μια-δυο γύρες και είσαι έτοιμος για ρισάλτο. Πέφτεις από δίπλα... Ανοίγεις το πακέτο του Marlboro, βγάνεις τσιγάρο, το καρφώνεις στο ράμφος και της την μπαίνεις κανονικά, του συλ: «Χαβ γιου γκατ ένυ φόϊαρ, να 'ούμ';». «Έχω» θα σου πει. Είσαι μέα. Σου ανάβει, λες «θένκιου» και την πέφτεις στη διπλανή καρέκλα, να 'ούμ'. Από κει και πέρα είναι υπόθεση ρουτίνας, δικέ μου. «Γιου ίγκλις... μη γκρηκ... γιου λάϊκ ιτ χάρη;... γιου λάϊκ γκρηκ ντάνες;... χάου αμπάουτ ε βόλτα στη ντίσκο τουνάϊ;...» Τέτοια. Την έκαμες! Απλάπραματάκια κι αποτελεσματικά, να 'ούμ'»

Ο Σπύρος Δεκούμπης είναι αορίστως αιώνιος φοιτητής και γόνος παλαιάς (πλην να την κλαις) οικογενείας:

«Να σου πω... Κοίτα να δεις... Βασικά το θέμα είναι περίπλοκο. Έχει να κάνει αν θες, μ' έναν νέο κώδικα επικοινωνίας που ισχύει μόνο κατά τη θερινή περίοδο.

Εγώ προσωπικά δεν εκτίθεμαι άσκοπα και βεβαίως δεν εμφανίζομαι σε χώρους που να μην έχουν κάποια ποιότητα, έναν κάποιο αέρα... δεν ξέρω αν με καταλαβαίνεις. Προσωπικά πιστεύω πως το κυνήγι αυτού του είδους πρέπει να περιορίζεται στις απολύτως σίγουρες –με την έννοια του προσοδοφόρου εννοώ– περιπτώσεις.

Βασικά οι αλλοδαπές κυρίες μιας κάποιας ηλικίας είναι ίσως η καταλληλότερη επιλογή. Και οι κόρες τους βέβαια, δεν λέω, αλλά μόνον αν έχει κανείς βλέψεις για μια κάποια πιο μόνιμη αποκατάσταση... δεν νομίζεις; Άλλωστε αν δεν προσπαθήσει κανείς όταν είναι νέος πότε θα προσπαθήσει;»

Σπύρος Ζάντας, από τη Λευκίμμη. Εποχιακός κράχτης γουναράδικου και ποδοσφαιριστής της ηρωϊκής «Θυέλλας Βαρυπατάδων».

«Έλα τώρα, δικέ μου... Τι να σου πω; Έλα... Εύκολη υπόθεση. Εύκολη. Προσέχεις την εμφάνιση, έτσι; Το άσπρο σου το σαλβάρι, το ποκαμισάκι σου το ακριβό, τις καδίνες σου, το μαλλί σου κάγκελο... Έλα... Εύκολη δουλειά. Βέβαια να το σηκάρεις και λίγο το ξένο, έτσι; Όχι στο άνετο, ψυχή μου... δεν υπάρχει χρεία. «Μι Τάρζαν, γιού Τζαίην» κι έκλεισε η εργολαβία. Να, μα τον Άγιο Σπυρίδωνα! Με παρακαλάνε. Έρχονται στο μαγαζί και μου λένε: «Αμάν, Σπύροου, γκιβ ασ γιόρ μπόντυ». Τέτοια. «Σπύροου, του ση γιου εντ του ντάι»... Να σε δω κι ασ πεθάνω, λέει. Να βουρλίζεσαι, ρε παιδί μου! Αφού να σκεφτείς τις διώχνω. Να, τις άλλες ήρθε μια Αμερικάνα –μάτσο μιλάμε οι κρένιτ κάρντς, αλλά και το μετρητό, ε! Αγόρασε που λες μια-δυο γούνες και μετά μου λέει: «Γιού αρ βέρυ μπιούτιφουλ! Αϊ γουάντ γιου μάϊν». Να, μα τον Άγιο! Βουρλίστηκα, δικέ μου! Και ήταν ένα πλάσμα!!!... Ένα πλάσμα!!!... Άλλο πράγμα σου λέω. Τέλος πάντων... Μόνο που μου παρουσίασε ένα ελαττωματάκι η άτιμη... Ε, να... Μου βγήκε... άντρας...»

Το «ΜΕΙΟΝ» δεν έχει παρά να σας ευχηθεί καλή σταδιοδρομία στη νέα καριέρα που διαλέξατε (κατόπιν προτροπής μας). Και θυμηθείτε... Πάνω απ' όλα αγωνιζόσαστε για την Ελλάδα!

(Θυσιαστείτε κι εσείς καμιά φορά... Όλα δικά σας τα θέλετε;)

ΠΑΝΟΣ ΚΟΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

INDEX LIBRORUM PROHIBITORUM

Είναι γνωστό τοις πάσι βέβαια ότι θρησκεία και μάθηση βάδισαν χέρι-χέρι δια μέσου των αιώνων. (Αν έχετε αμφιβολίες ρωτήστε τον Γαλιλαίο). Αλλά είναι γνωστό επίσης ότι

κάποια μορφή μάθησης μπορεί ν' αποβεί επικίνδυνη –και ίσως μοιραία– για τη σωτηρία της ψυχής των Πιστών. Στην προσπάθειά του να αποτρέψει ένα τέτοιο απευκτέον ενδεχόμενο το Βατικανό κατήρησε μια λίστα βιβλίων «επικίνδυνων» για την πνευματική υγεία του κοπαδιού (ποιμνίου). Η λίστα αυτή, ο περίφημος Index, αριθμούσε κάποτε 550 σελίδες με 5.000 απαγορευμένα βιβλία!!!

Από το 1966 αποφασίστηκε να μην εκδίδεται πια η λίστα αλλά να διατηρηθεί σαν «Ηθικός Οδηγός υπενθυμίζων στη συνείδηση των Πιστών ότι πρέπει να αποφεύγουν γραπτά που ενδέχεται να διαβρώσουν την Πίστη και την Ηθική».

Ο κατάλογος που ακολουθεί περιέχει βιβλία και συγγραφείς που καταδικάστηκαν από τον Index για ανηθικότητα ή αρετικήτητα ή και τα δυο. Απολαύστε τον!

Α' ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ	ΧΩΡΑ	ΕΡΓΟ	ΕΤΟΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗΣ
1) Σάμουελ Ρίτσαρντσον	Αγγλία	"ΠΑΜΕΛΑ"	1744
2) Λώρενς Στέρν	Αγγλία	"Α SENTIMENTAL JOURNEY THROUGH FRANCE & ITALY"	1819
3) Σταντάλ	Γαλλία	-ΟΛΑ ΤΟΥ ΤΑ ΕΡΓΑ-	1828
4) Βικτώρ Ουγκώ	Γαλλία	"ΟΙ ΑΟΛΙΟΙ", "Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ"	1834-1869
5) Γεωργία Σάνδη	Γαλλία	-ΟΛΑ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ-	1840
6) Ονορέ Ντε Μπαλζάκ	Γαλλία	-ΟΛΑ ΤΟΥ ΤΑ ΕΡΓΑ-	1841-1864
7) Ευγένιος Σϋ	Γαλλία	-ΟΛΑ ΤΟΥ ΤΑ ΕΡΓΑ-	1852
8) Αλέξ. Δουμάς πατήρ	Γαλλία	-ΟΛΑ ΤΟΥ ΤΑ ΕΡΓΑ-	1863
9) Αλέξ. Δουμάς υιός	Γαλλία	-ΟΛΑ ΤΟΥ ΤΑ ΕΡΓΑ-	1863
10) Γκυστάβ Φλωμπέρ	Γαλλία	"ΜΑΝΤΑΜ ΜΠΟΒΑΡΥ", "ΣΑΛΛΑΜΠΟ"	1864
11) Γκαμπριέλε ντ'Ανούντσιο	Ιταλία	-ΟΛΑ ΤΟΥ ΤΑ ΕΡΓΑ-	1911
12) Αλμπέρτο Μοράβια	Ιταλία	"Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ"	1952

Όπως βλέπουμε η κατάπτυστη κι ανήθικη Γαλλική Λογοτεχνία έχει την τιμητική της, υπερέχουσα σαφώς και συντριπτικώς έναντι των άλλων.

Β' ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ κλπ.

13) Τόμας Χόμπς	Αγγλία	- ΟΛΑ ΤΟΥ ΤΑ ΕΡΓΑ-	1649-1703
14) Ρενέ Ντεκάρτ(Καρτέσιος)	Γαλλία	-ΟΛΑ ΤΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑ ΕΡΓΑ-	1663
15) Φράνσις Μπέκον (Βάκων)	Αγγλία	"THE ARRANGMENT", "GENERAL SURVEY OF KNOWLEDGE"	1668
16) Μισέλ Ντε Μονταίν	Γαλλία	"LES ESSAIS"	1676
17) Σπινόζα	Ολλανδία	- ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΜΕΤΑΘΑΝΑΤΙΩΣ ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΡΓΟ ΤΟΥ-	1690
18) Τζών Μίλτων	Αγγλία	"THE STATE PAPERS"	1694

(συνέχεια)

ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ	ΧΩΡΑ	ΕΡΓΟ	ΕΤΟΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗΣ
19) Ρίτσαρντ Στήλ	Αγγλία	"AN ACCOUNT OF THE STATE OF THE ROMAN CATHOLIC CHURCH "	Άγνωστο
20) Εμ. Σουέντεμποργκ	Σουηδία	"THE PRINCIPIA"	1738
21) Δανιήλ Ντεφοέ	Αγγλία	"HISTORY OF THE DEVIL "	1743
22) Ζάν Ζάκ Ρουσό	Γαλλία	"ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ" "ΕΜΙΑ"	1762 1806
23) Έντουαρντ Γκίμπον	Αγγλία	"Η ΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ"	1783
24) Μπλαίζ Πασκάλ	Γαλλία	"LETTRES PROVINCIALES"	1709
25) Ιμμάνουελ Κάντ	Γερμανία	"CRITIQUE OF PURE REASON"	1827
26) Τζιάκκομο Καζανόβα	Γαλλία	"ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ"	1749
27) Φονέστος Μενάν	Γαλλία	"Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ"	1869-1892
28) Εμίλ Ζολά	Γαλλία	- <u>ΟΛΑ ΤΟΥ ΤΑ ΕΡΓΑ-</u>	1894-1896
29) Άντριου Λάνγκ	Αγγλία	"MYTHS, RITUAL & RELIGION"	1896
30) Ανρί Μπεργκσόν	Γαλλία	"EVOLUTION CREATIVE"	1911
31) Μπενεντέττο Κρόσε	Ιταλία	- <u>ΟΛΑ ΤΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΡΓΑ-</u>	1934 1938
32) Ζάν Πώλ Σάρτρ	Γαλλία	- <u>ΟΛΑ ΤΟΥ ΤΑ ΕΡΓΑ-</u>	1938

Μεταδόξως ΔΕΝ βρίσκονται στον INDEX οι: Αριστοτέλης, Σώσερ, Γουίλιαμ, Μαρκήσιος Ντε Σάντ, Λεοπόλντ Φον Σάχερ-Μαζώχ, Χένρυ Μίλλερ, Τζαίμς Τζόυς και D.H. LAWRENCE.!!!

Ενδιαφέρον είναι να σημειωθεί ότι αρχικά τό "ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ" τού Βοκάκιου είχε περάσει στά "απαγορευμένα" σάν "αισχρό και αντικληρικό". Όταν όμως ο συγγραφέας επανέκδοσε τό έργο του αντικαθιστώντας τούς "αμαρτάνοντες" καλόγερους και καλόγριες μέ κυρίους και κυρίες τού κόσμου, τό Βατικανό τόν συγχώρεσε κι αφαίρεσε τό όνομα και τό βιβλίο του από τόν INDEX. Επίσης ο Γαλιλαίος είχε απαγορευθεί αρχικά αλλά μετά τήν "Δήλωση Μετανίας" επετρώπη.

Και πάλι καλά να λείει κανείς πού απλώς βιβλία και συγγραφείς απαγορεύτηκαν (στά χαρτιά). Γιατί έχουμε κι άλλα ανατριχιαστικά συμβύνα "περιφρούρησης τής Πίστης" όπως γιά παράδειγμα τήν καταστροφή ΟΛΩΝ, Ο Λ Ω Ν τών γραπτών μνημείων τών Λετέκων και τών Μάγιας τού Μεξικού κατά διαταγήν τού αξέχαστου εκείνου Επισκόπου τών Κονκισταδόρων, Ντιέγκο Ντε Λάντα !

Αλλά αυτά συμβαίνουν στήν αποσχισθείσα, αιρετική Καθολική Εκκλησία θά μάς πείτε. Εδώ σέ μάς παρόμοιο κάσο δέν έγινε ποτέ. Εμείς, οι αληθινοί και πεφωτισμένοι Ορθόδοξοι Χριστιανοί, τούς συγγραφείς δέν τούς απαγορεύουμε ποτέ. Τούς τραβάμε εκεί έναν αφορισμό και ησυχάζουμε κι εμείς κι αυτοί.

Ελαφρό τό κώμα πού σκεπάσει Καζαντζάκης και Λαοκρατούς στήν χώρα τής Ελευθερίας, τής Προόδου και τού Π ο λ ι τ ι σ μ ο ύ !

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ

Τρέξατε - Προλάβετε!

ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΦΑΙΝΗ ΙΔΕΑ ΤΟΥ "ΜΕΙΟΝ" : Βλέποντας την θλιβερή (ποιοτικά και θεματικά) εικόνα που επικρατεί στα τυπωμένα μπλουζάκια, αντί να γκρινιάζουμε, καθίσαμε και βγάλαμε μιά δική μας σειρά πρωτότυπων (και γελαστικών) σχεδίων φιλοτεχνημένων (με φαντασία) από τον Καλλιτεχνικό μας Διευθυντή, κύριο Κολιόπουλο και τυπωμένα (αριστοτεχνικά) από τον Λογοκριτή μας κύριο Λούβρο. Τά φανελάκια μπορείτε να τά προμηθευτείτε στα γραφεία μας (Νικάνδρου 18) ή να

τά παραγγείλετε τηλεφωνικώς (0661)42800 ή ταχυδρομικώς για να σας τά στείλουμε.

Κοστίζουν: αθλητικά Δρχ.670 και

T-SHIRTS Δρχ.700.

(Για ταχυδρόμηση προσθέστε 250 δρχ.)

ΚΑΙ προσδιορίστε μέγεθος: SMALL, MEDIUM, LARGE.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Οι φανέλες είναι άσπρες αλλά τά σχέδια χρωματιστά.

Το «ΜΕΙΟΝ», πλήρες ενθουσιασμού και εθνικής υπερηφανείας δω-
ρίζει στα αμέτρητα στίφη των ανά την Υφήλιον αναγνωστών του
την καλαίσθητον τούτη φωτογραφία, απεικονίζουσα πιστώς καλλι-
γραμμον Σπύρον να αναλύει λεπτομερώς εις πλήρη θαυμασμού κι
αφοσιώσεως Βρετανίδαν δακτυλογράφον
την ανωτερότητα της ελληνικής ρετσί-
νας έναντι του –αναμφισβήτητα υπο-
δεέστερου– γαλλικού καμπανίτου
μάρκας Veuve Cliquot

*And very much έτσι κρασί, άμα
λάχει να 'ούμ'!*

*Wow, Spiros! You know
everything!*

**ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΑ Ο ΣΠΥΡΟΣ –ΟΠΩΣ ΟΛΟΙ ΟΙ ΣΠΥΡΟΙ– ΔΙΑΒΑΖΕΙ
ΑΝΕΛΙΠΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΔΕΙ ΜΕ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟ ΤΟ «ΜΕΙΟΝ»!**

